

Αντιφωνητής

- Τί περιμένουμε στην
ἀγορά συναθροισμένοι;
Είναι οί βάρβαροι νά
φτάσουν σήμερα

Κ. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2006

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 205 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Σωτηράκης Κουγιάς

Όταν οί επαναστατημένοι Έλληνες μπήκαν στην Τριπολιτσά τό 1821, πέρα από τούς Τούρκους και τούς Εβραίους πού σφάξαν, σκότωσαν και τούς προσκηνυμένους Ρωμιούς. Μεταξύ αὐτῶν και τόν «τουρκοπρόκριτο» (ὅπως θά λέγαμε σήμερα «τουρκοδήμαρχο» ἢ «τουρκονομάρχη») Σωτηράκη Κουγιά. Ο Κουγιάς δέν ἦταν μόνο φίλα κείμενος στό ὀθωμανικό ντοβλέτι λόγω τῶν συμφερόντων του ἀλλά εἶχε κατηγορηθεῖ κι ὅτι πρόδωσε μυστικά τῆς Φιλικῆς Εταιρείας στούς Τούρκους. Έτσι, στίς 23 Σεπτέμβρη 1821, τό κεφάλι του ἔχασε τήν ἐπαφή μέ τό ὑπόλοιπο σώμα, καθῶς μεσολάβησε ἡ σπάθα τοῦ Γιαννάκη Δαγρέ. Τό θυμίζουμε τώρα πού, 185 χρόνια μετά, κάποιοι «δικοί μας» τοῦ κάνουν μνημόσυνο μέ τήν προεκλογική τους ἐκστρατεία...

Ἡ ἐφημερίδα τοῦ Μπόμπολα μέ Κουβαδιές λάσπης κατά Εὐριπίδη!

Εἶπαμε νά μήν μποῦμε στό παιχνίδι ὑπέρ - κατά τοῦ Εὐριπίδη Στυλιανίδη, γιατί ἀμέσως θά βροῦν οί καλοθελητές τά «πονηρά» κίνητρα πίσω ἀπό ὀποιαδήποτε θέση μας. Όμως ἡ τελευταία ἐπίθεση τοῦ «Ἐθνους» κατά τοῦ Κομοτηναίου ὑφυπουργοῦ χτύπησε κόκκινο σέ ἀθλιότητα. Γιατί τί ἄλλο σημαίνει ἕνας πρωτοσέλιδος τίτλος γιά «κουμπάρους τοῦ ὑφυπουργοῦ πού φάγανε 500.000 εὐρώ», χωρίς πουθενά τό σχετικό ἄρθρο μέσα στην ἐφημερίδα νά ἀποδεικνύει τίποτε τέτοιο; Βρήκανε λοιπόν κάποιοι στην ὑπόθεση τῆς ἀγοράς σιτηρῶν τῆς ΜΚΟ τῆς Ἐκκλησίας («Ἀλληλεγγύη») ἀπό τήν ΕΑΣ Ροδόπης τό πρόβλημα πού δημιούργησε ἡ βιομηχανία ΣΤΑΡ, και νόμισαν ὅτι πιάσανε τόν Στυλιανίδη «στά πράσα». Καί βάλθηκαν νά δείξουν εὐθύνες δικές του σέ μία ὑπόθεση πού οί «χαμένοι», κατά τό δημοσίευμα τοῦ «Ε», παίρνουν δημοσίως τό μέρος τοῦ ὑφυπουργοῦ! Ἡ ρετσινιά ὁμως μένει...
(Συνέχεια στή σελίδα 5)

Ἡ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΠΟΡΝΕΥΣΗ*

Αγαπητοί φίλοι, πρὶν ἐπιλέξετε τόν Α ἢ Β ὑποψήφιο μέ τήν ψευδαισθηση τῆς «ἀπόφασης», σκεφθεῖτε τό θεμέλιο τῆς ἐκλογικῆς ἐκμαυλιστικῆς φιέστας:

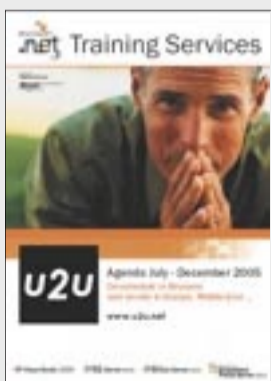
- ΠΟΣΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΣΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΔΟΘΗΚΑΝ Ἡ «ΔΡΟΜΟΛΟΓΗΘΗΚΑΝ» ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ;

- ΠΟΣΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑ ΖΕΣΤΟ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ ΣΕ «ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ» ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ;

- ΠΟΣΑ ΡΟΥΣΦΕΤΙΑ (ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ, ΑΔΕΙΕΣ...) ΕΓΙΝΑΝ ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ, ΣΕ ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΣΕ ΑΠΛΟΥΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ;

* Ἡ, ἄλλως, «ὁ πολιτικός μας πολιτισμός»

Μεσοῦντος τοῦ καπιταλισμοῦ... Βελγική εὐαισθησία

Τί θά λέγατε ἂν μαθαίνατε ὅτι μιά ἐταιρεία ὑψηλῆς τεχνολογίας ἀρνήθηκε συνεργασία σέ ἰσραηλινή ἐταιρεία πού διερενοῦσε μιά τέτοια πιθανότητα, γιά λόγους... ἀρχῶν; Κι ὁμως, ἀκόμα και σέ συνθήκες ἀκρατοῦ καπιταλισμοῦ, ὑπάρχουν τέτοια παραδείγματα, σάν τήν βελγική U2U πού ἀπάντησε εὐχαριστώντας τόν Ἰσραηλινό ἐπιχειρηματία Avner γιά τό ἐνδιαφέρον του ἀλλά ἀρνήθηκε γράφοντάς του: «Μετά τά καταστροφικά και ἀπάνθρωπα ἐγκλήματα πολέμου πού διέπραξε τό Ἰσραήλ στόν Λίβανο και ἐξαιτίας τοῦ καθεστώτος ἀπαρτχάιντ πού ἔχει ἐγκαταστήσει στην Παλαιστίνη, ἡ U2U δέν ἐπιθυμεί νά συνδεθεῖ μέ ἰσραηλινά προϊόντα. Ελπίζω ὅτι ἡ πολιτική κατάσταση στην χώρα σας θά ἀλλάξει ριζικά και θά βασιστεῖ στην εἰρήνη και στόν σεβασμό

τῶν μὴ ἐβραϊκῶν πολιτισμῶν». Ὑπογραφή Wim Yotrasprot, διευθυντής.

Ὁ Ἰσραηλινός ἐπιχειρηματίας ἐπέμεινε, ζητώντας του «νά μήν πιστεύει ὅσα βλέπει στην τηλεόραση και στόν Τύπο» (!), ἰσχυριζόμενος ὅτι τό Ἰσραήλ εἶναι μιά δημοκρατία περιτριγυρισμένη ἀπό δικτατορίες και ἕνας τεχνολογικός κόμβος ὅπου παράγονται πολλά ἀπό τά προϊόντα τῆς Microsoft πού και ἡ βελγική ἐταιρεία χρησιμοποιεῖ. Ἀπάντηση πάντως δέν ἔλαβε.

Σημειώνουμε ὅτι τό παράδειγμα δέν εἶναι τό μοναδικό. Ὑπῆρξαν κι ἄλλες ἐταιρεῖες τῆς Δύσης πού τήρησαν τήν ἴδια στάση ἐξαιτίας τῆς ἰσραηλινῆς εἰσβολῆς στόν Λίβανο. Ἄραγε στην χώρα μας, τῶν τόσο φιλοπαλαιστινιακῶν συναισθημάτων, ὑπῆρξε κάποια τέτοια περίπτωση; Ἡ μπροστά στά φράγκα τά ἔχουμε ξεχάσει ὅλα;

Ὁλλανδικά μαθήματα δημοκρατίας

Ποῖός ἔχει περισσότερη δύναμη, ἡ Ἑλλάδα στή Θράκη ἢ τό ἀρμενικό λόμπυ στην ...Ὁλλανδία; Ὅσο κι ἂν φαίνεται παράδοξο τό ἐρώτημα, εἶναι ἀπολύτως σοβαρό και ἡ ἀπάντηση ἀπρόβλεπτη.

Προσέξτε τήν εἶδηση: Στίς ἐπερχόμενες γενικές ἐκλογές τῆς Ὁλλανδίας ὑπῆρχαν τέσσερεις ὑποψήφιοι **τουρκικῆς** καταγωγῆς: Δύο στό Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα τοῦ πρωθυπουργοῦ Μπακενέντε και δύο στό Σοσιαδημοκρατικό Ἐργατικό κόμμα. Ὄταν κλήθηκαν νά ἐυθυγραμμιστοῦν μέ τή γραμμῆ τῶν κομμάτων τους γιά τήν ἀναγνώριση τῆς Ἀρμενικῆς Γενοκτονίας οἱ τρεῖς ἀρνήθηκαν και **διαγράφηκαν** ἀπό τίς λίστες τῶν ὑποψηφίων! Ἐξαίρεση ἀπέτελεσε ἡ σοσιαλδημοκράτισσα νῦν βουλευτῆς **Nebahat Albayrak** πού προσυπέγραψε (κι ἔγινε

πρωτοσέλιδο στην μαινόμενη «Χουριέτ»!!! Πιό συγκεκριμένα: Ὁ **Ἐρντίντς Σατζάν** τοῦ Σοσιαδημοκρατικοῦ κόμματος διαγράφηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν πρόεδρο τοῦ κόμματος Βάν Χούλτεν γιά τήν ἀρνήση του νά θεωρησε δεδομένη τήν ἐνοχή τῶν Ὄθωμανῶν στή Γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων. Κατόπιν αὐτοῦ ἀκολούθησε ἡ διαγραφή τῶν **Αἰχάν Τοντζά** και **Ὀσμάν Ἐλματζί** ἀπό τό Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα γιά τόν ἴδιον λόγο. Τό ἐντυπωσιακό εἶναι ὅτι οἱ δύο Τούρκοι πού εἶχαν φροντίσει νά ἀπουσιάσουν ἀπό τήν κομματική συγκέντρωση στην ὁποία ἀποφασίστηκε ἡ στήριξη τοῦ κόμματος στην ἀρμενική ὑπόθεση, μέ ἐπιστολή τους στά κομματικά ὄργανα βεβαίωσαν ὅτι κι ἂν ἀκόμη ἦσαν παρόντες, δέν θά καταψήφισαν τήν πρόταση.

Συνέχεια στή σελίδα 5

Όχι στην αναθέωση του Συντάγματος!

Η Κίνηση που εκδηλώθηκε στην Αχαΐα για το «ΟΧΙ στην αναθέωση του Συντάγματος», δημοσιοποίησε στις 27-9 κείμενο με τους βασικούς λόγους για τη δημιουργία ευρύτερου κινήματος ενάντια στην επιχείρηση αναθέωσης του Συντάγματος, μαζί με τις πρώτες υπογραφές. Καθώς εκτιμάται πως η επιχειρούμενη αναθέωση έχει τεράστιες αρνητικές διαστάσεις εις βάρος των κοινωνικών και δημόσιων αγαθών (παιδεία, εργασιακές σχέσεις, περιβάλλον, κλπ), είναι ανάγκη ο σχετικός διάλογος να γίνει όχι μόνο στη Βουλή αλλά και στην κοινωνία από ενεργούς πολίτες. Τα κεντρικά επιχειρήματα στο κείμενο κατά του έγγχειρηματος της αναθέωσης:

1) Χαρακτηρίζεται από την άποδοξη της έμπορευματοποίησης της Έθνικής παιδείας (που οδηγεί σε ιδιωτικά πανεπιστήμια, Συμπράξεις Δημοσίου Ιδιωτικού Τομέα - Σ.Δ.Ι.Τ. και χορηγούς στην γενική εκπαίδευση, κλπ) και από τον θεσμικό περιορισμό του δωρεάν δημόσιου χαρακτήρα της (άρθρο 16).

«Ετούτο το Σύνταγμα όπου αποχτήσαμε δεν είναι ανθρώπινο έργο, είναι το Θεού, όπου αποφάσισε να λευτερώσει αυτό το δυστυχισμένο έθνος από τις άδικιες των έγνωστών»
(Στρατηγός Μακρυγιάννης)

Άντα Καραγιαννίδου

Παιδιά της νέας Προσφυγιάς

Κάθε νέο βιβλίο για τον Ποντιακό Έλληνισμό και ιδιαίτερα γι' αυτόν της πρώην Σοβιετικής Ένωσης αποτελεί σημαντική είδηση, τόσο για τους έρευνήτες, όσο και για ολόκληρο τον Έλληνισμό. Και αυτό γιατί η ιστορία του Έλληνισμού της τσαρικής Ρωσίας και της πρώην Σοβιετικής Ένωσης είναι μία περίοδος της γενικής ελληνικής ιστορίας και κάθε βιβλίο που αναφέρεται σ' αυτό το κομμάτι του έξελλαδικού Έλληνισμού, συμβάλλει στη γνώση για το σύνολο του ελληνικού έθνους. Μία πρωτότυπη συμβολή είναι και το βιβλίο «Παιδιά της Νέας Προσφυγιάς» που αποτελεί μέρος της διδακτορικής διατριβής της Άντας Καραγιαννίδου.

Πέρα από τις πρώτες έγκαταστάσεις των αρχαίων και βυζαντινών Έλλήνων στον βόρειο ανατολικό Εύξεινο Πόντο, ο Καύκασος, η Γεωργία, η νότια και η Μεσημβρινή Ρωσία αλλά και οι Παραδουνάβιες περιοχές, έγιναν σ' όλη τη διάρκεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το καταφύγιο των υπόδουλων Έλλήνων. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των προξενείων και των ελληνικών κοινοτήτων της Ρωσίας, το 1917 ο ελληνικός πληθυσμός ξεπερνούσε τις 700.000, χωρίς μάλιστα στους πρόσφυγες των τελευταίων ετών, οι οποίοι κατέφυγαν στη Ρωσία κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου πολέμου. Το 1917 φοιτούσαν στα ελληνικά σχολεία 50.000 περίπου μαθητές και μαθήτριες. Οι ελληνικές κοινότητες με τα φιλανθρωπικά και φιλεκπαιδευτικά ιδρύματα βοηθούσαν ουσιαστικά στη διατήρηση της έθνικής συνείδησης, του ελληνικού λαϊκού πολιτισμού, της γλώσσας και του προσανατολισμού προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Η σταλινική περίοδος αποτελεί μία χρονική φάση νέων δώξεων των Έλλήνων της ΕΣΣΔ και μετά από αυτήν υπολογίζεται ότι ως το 1959 ζούσαν στην έξορία 350.000 Έλληνες

2) Επιδιώκεται η μείωση της προστασίας του δασικού κεφαλαίου της χώρας μας με τον επιχειρούμενο διαχωρισμό δασών και δασικών εκτάσεων. Επί πλέον επιδιώκεται η δυνατότητα επέκτασης πολεοδομικού σχεδιασμού και σε δασικούς χαρακτήρα εκτάσεις. Έτσι ανοίγεται ο δρόμος για την ευρεία αλλαγή χρήσης της γης, ενώ παράλληλα νομιμοποιούνται και «επιβραβεύονται» οι καταπατητές μέχρι το 1975 (άρθρα 24 και 117).

3) Επιχειρείται η ύπνωση των δικαιωμάτων έγγνησεων του Συντάγματος. Αυτή γίνεται, μεταξύ των άλλων, με τη δημιουργία συνταγματικού δικαστηρίου και με τον παράλληλο περιορισμό του διάχυτου ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων από το σύνολο των δικαστηρίων (άρθρο 100). Επιπλέον, με όλα τα υπό αναθέωση άρθρα και τη νέα δομή του Συντάγματος επιδιώκεται ο ύποβιασμός του στο επίπεδο του νόμου.

4) Έντείνεται ο κίνδυνος μεταφοράς από την κεντρική έξουσία μέρους της ύποχρέωσης της για προσφορά των δημοσίων αγαθών της παιδείας, της προστασίας του περιβάλλοντος και της πολεοδομίας στην τοπική αυτοδιοίκηση. Η εκχώρηση αυτή αποσκοπεί στην προώθηση των «άγοραίων» κριτηρίων εις βάρος των κοινωνικών. Έτσι επιδιώκονται και οι Σ. Δ. Ι. Τ. εις βάρος των δημοσίων συμφερόντων (άρθρα 102, 16, 24, 117). Αντίθετα, αίρεται η δυνατότητα απαλλοτριώσεων για δημόσιους κοινόχρηστους χώρους (άρθρο 17).

5) Τέλος επιδιώκεται η θεσμική κατοχύρωση της έλαστικοποίησης της έργασίας και η κείρια ύπνωση της θεσμικής μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων (άρθρα 103, 104). Αυτές οι αλλαγές θα επιφέρουν μοιραία τεράστιες αρνητικές συνέπειες στο εργασιακό, ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό και παραγωγικό πεδίο κι οδηγούν σε δημιουργία ζωτικού χώρου για την είσοδο των ιδιωτικών συμφερόντων στους βασικούς πυλώνες του Δημοσίου (παιδεία, υγεία κλπ).

(έπίσημα το 1940 ο ελληνικός πληθυσμός υπολογιζόταν γύρω στις 450.000). Έλληνικές κρατικές πηγές, στηριζόμενες στα στοιχεία της πρώην ΕΣΣΔ, αναφέρουν 358.000 Έλληνες όμογενείς ως έπισήμως απογραφέντες στις απογραφές του 1979 και του 1989. Εξ αυτών παραμένουν σήμερα στις δημοκρατίες της τ. ΕΣΣΔ περίπου 200.000. Οι υπόλοιποι έχουν έξρει στην Ελλάδα, χωρίς όμως να έχουν αποκτήσει ιθαγένεια όλοι, πλην των 103.423 ατόμων την περίοδο 1990-1999 και των 13.000 την περίοδο 2000-2001. Ο πραγματικός βεβαίως αριθμός των Έλλήνων που ζούσαν στην πρώην ΕΣΣΔ είναι πολύ μεγαλύτερος, αφού πολλοί δήλωναν τη ρωσική ή την τοπική έθνική ομάδα (π.χ. γεωργιανή, αρμενική, ουκρανική) με αποτέλεσμα να καταχωρούνται σε αντίστοιχες στατιστικές μεριδές.

Η συγγραφέας μας εισάγει στο πολιτικό, κοινωνικό, πολιτισμικό και οικονομικό πλαίσιο διαβίωσης των Ποντίων της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, υπενθυμίζοντας ότι παρότι το πολυεθνικό σοβιετικό κράτος, θεωρούσε έπιθυμητή και έπεδίωκε την μέγιστη έθνική ομογένεια, οι Πόντιοι οι οποίοι έφτασαν πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την τέλεση της γενοκτονίας διατήρησαν πολλά από τα πολιτισμικά τους χαρακτηριστικά, ενώ παράλληλα προσέλαβαν και στοιχεία γειτονικών έθνων αφού υπήρξε σαφής αφομοιωτική πολιτική από το σοβιετικό κράτος.

Οι Πόντιοι είχαν συνείδηση της ελληνικής ταυτότητάς τους και φρόντιζαν να την διαφυλάσσουν μέσω της κοινωνικής συνοχής τους. Η ποντιακή διάλεκτος συνέβαλε σημαντικά, παρότι δυσχεραίνεται κοινωνικές έπαφές εκτός της κοινότητας, καθώς περιορίστηκε στα οικογενειακά πλαίσια όταν η περιβάλλουσα κοινωνία άσκοπσε αφομοιωτικές πιέσεις. Με την κατάρρευση της πρώην ΕΣΣΔ οι συνθήκες διαβίωσης δεν ήταν οι ιδανικότερες, αφού ο πόλεμος (έθνικιστικές και θρησκευτικές διαμάχες), η έγκληματικότητα, η ανέχεια,

Η Ποντιακή Γενοκτονία στην Εύρωβουλή

Ποιά ήταν η τοποθέτηση του Εύρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 27 Σεπτεμβρίου, ή οποία πανηγυρίστηκε τόσο από τους ήμεδαπούς «ένδιαφερόμενους» για την ποντιακή υπόθεση; Η άπλη αναφορά του τελικού κειμένου στην παράγραφο 56, όπου μετά τα έκτενη σχόλια και τις σαφείς ύποδείξεις προς την Τουρκία περί της Αρμενικής ύποθεσης, κατέληγε ότι «είναι στοιχειώδες για μία χώρα στον δρόμο της ένταξης να συμβιβαστεί με το παρελθόν της και να το αναγνωρίσει. Στην προοπτική αυτή καλεί τις τουρκικές Αρχές να διευκολύνουν το έργο των έρευνών, των διανοουμένων και των ακαδημαϊκών που έργάζονται στο θέμα αυτό, έξασφαλίζοντας τους πρόσβαση στα ιστορικά αρχεία και προμηθεύοντας τους με τα σχετικά ντοκουμέντα. Επίσης πιστεύει ότι **μία παρόμοια τοποθέτηση θα πρέπει να υιοθετηθεί για τις περιπτώσεις άλλων μειονοτήτων (π.χ. των Έλλήνων του Πόντου και των Ασυριών)**».

Για την ...έντός παρενθέσεως αναφορά αυτή ήταν λοιπόν οι θριαμβολογίες! Και ναί μόνον ήταν ένα βήμα κι αυτό αλλά όταν έχεις τέτοια τεκμηρίωση και ζητάς (;) επίσημα αναγνώριση γενοκτονίας, μία άραδα για την «περίπτωση άλλης μειονότητας» σίγουρα είναι ένα μηδαμινό κέρδος. Και τό θεωρείς νίκη μόνον αν δεν πιστέψες έσύ ο ίδιος ποτέ στην ύποθεση αυτή. Τά είπε καλύτερα ο **Μιχάλης Χαράλαμπίδης** με την δήλωσή του στις 28/9/06:

Ο,ΤΙ ΣΠΕΙΡΕΙΣ, ΑΥΤΟ ΘΑ ΘΕΡΙΣΕΙΣ

Ένα μεγάλο πολυδιάστατο ζήτημα του παρελθόντος αλλά και του μέλλοντος, το Ποντιακό, δεν μπορεί να άλλοιώνεται, να παραχαράσσεται και να ύποβαθμίζεται με αυτόν τον τρόπο. Είναι μία στιγμή που δεν τιμά το Εύρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ακόμη και όταν ή στάση του είναι προϊόν άγνοιας.

Τό αποτέλεσμα αυτό είναι προϊόν της άδιαφορίας και όλιγογίας των Ποντίων εκπροσώπων αλλά και των πολιτικών κομμάτων. Όλοι οι σοβαροί άνθρωποι γνωρίζουν ότι αυτά τα ζήτήματα απαιτούν μία συστηματική, πολυδιάστατη και

ή έλλειψη αγαθών, ή ανεργία, ή πολιτική αστάθεια αποτέλεσαν κίνητρα για φυγή με την έλπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Έτσι οι Πόντιοι κατέφυγαν στην Ελλάδα. Υπολογίζεται ότι ήρθαν γύρω στις 150.000 ενώ έξακολουθούν να έρχονται με πολύ πιο άργους πλέον ρυθμούς.

Τό πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου ασχολείται με τό θεωρητικό πλαίσιο της διαδικασίας ένταξης στη χώρα ύποδοξης, τό δεύτερο με την διαβίωση των Έλλήνων στην πρώην ΕΣΣΔ, τό τρίτο με την έλευση στην Ελλάδα και τα διάφορα προγράμματα που έκπονήθηκαν για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα σε Αττική, Θεσσαλονίκη, και Θράκη (άνεργια, κατοικία, ιθαγένεια, κ.ά), ενώ τό τέταρτο και τό πέμπτο ασχολούνται με τους νεοπρόσφυγες στις Αχαρνές, στον Ασπρόπυργο και την Καλλιθέα.

Τό βιβλίο της Α. Καραγιαννίδου (έκδ. Γόρδιος, τηλ. 210-8252279) τό προλογίζει ο καθηγητής Ν. Σαρρής και συμβάλλει στη γνώση για τό ζήτημα των Ποντίων της ΕΣΣΔ. Αποτελεί μία σημαντική μελέτη που αποσκοπεί αφενός στη γνώση για τό ιδιαίτερο αξία αυτό κομμάτι του έξελλαδικού Έλληνισμού, κι αφετέρου στην αποσαφήνιση αντιλήψεων και αποκαθήλωσης στερεοτύπων γι' αυτούς τους Έλληνες. Ειδικότερα ή αναφορά στους Ποντίους που έγκαταστάθηκαν σε περιοχές της Αττικής, οι όποιες παρουσιάζουν άξιοσημείωτες ιδιαιτερότητες, έχει μεγάλο ενδιαφέρον και συνιστά ουσιαστική προσέγγιση στο ζήτημα, ενώ τό βιβλίο μπορεί να φανεί χρήσιμο σε όλους αυτούς που αναζητούν ικανούς συνομιλητές με καλή γνώση των συνθηκών της πρώην ΕΣΣΔ και της σημερινής Ρωσίας ή όποια αποτελεί πάλι σήμερα μεγάλη γεωπολιτική και γεωοικονομική δύναμη. Τέλος τό βιβλίο μπορεί να βοηθήσει όλους αυτούς που προσεγγίζουν τό Ποντιακό ζήτημα, δίνοντάς τους έργαλεία άνάλυσης και γνώσης για μία σημαντική παράμετρο της ιστορίας του Ποντιακού Έλληνισμού

Φάνης Μαλκίδης

Ο Μιχ. Χαράλαμπίδης με τη Θέα Χάλο στο μνημείο της Ποντιακής Γενοκτονίας στις ΗΠΑ

πολύμορφη προεργασία και προσπάθεια χρόνων. Την όποια δεν έκαναν.

Ο λαός μας λέει «ό,τι σπείρεις αυτό θα θερίσεις». Οι Πόντιοι εκπρόσωποι έφθασαν στις Βρυξέλλες κατόπιν έορτης. Όλα τά άλλα είναι έκφραση χαρακτηριστικών που αποδίδει σωστά ή Ποντιακή λέξη εύκαιρα - εύκαιροι.

Οι Έλληνες Εύρωβουλευτές όλων των ομάδων δεν πρέπει επίσης, 12 χρόνια μετά την αναγνώριση της γενοκτονίας από τό Ελληνικό Κοινοβούλιο, να αισθάνονται ύπερήφανοι για την χρόνια αδράνεια τους. Όταν μάλιστα τό Ποντιακό παρουσιάζει πλεονεκτήματα σε σχέση με τό Αρμενικό και άλλα ζήτήματα. Ειδικά όμως για εκείνον τον χώρο που στο πρόσφατο παρελθόν αλλά έως και τις τελευταίες ήμέρες του Σεπτεμβρίου ύπνωσης την Ποντιακή ύποθεση, ήθελα να τους μηνύσω τό έξης: «Πρώτα ή συγγνώμη. Όχι πολιτικάντικα παιχνίδια με την ιερή και τραγική Ποντιακή ύποθεση, άρκετά!»

Όφείλουμε όμως, έστω και γι' αυτό τό βήμα, να εύχαριστήσουμε τις μη κυβερνητικές οργανώσεις για τά ανθρώπινα δικαιώματα που εισήγαγαν τό Ποντιακό στην Εύρωπαϊκή κοινωνία πολιτών και τους Εύρωπαϊκούς θεσμούς χρόνια πριν με έπίπονη και έπίμονη προσπάθεια. Όπως και τους Ολλανδούς Εύρωβουλευτές που, αν και ξένοι, έδω και δυό χρόνια έδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους αυτόχθονες λαούς της Ανατολίας που ύπέστησαν πολιτικές γενοκτονίες και αποδιάρθρωσης των ιστορικών κοινοτήτων τους.

Παρ' όλα όμως τά εμπόδια και την μικρότητα, ή Ιστορία έδω και χρόνια αποδεικνύει ότι είναι με τό μέρος μας. Η Ιστορία γεννά νέες ήθικές και πολιτικές. Γιαυτό θα νικήσουμε. Η Εύρώπη όπως δεν μπορεί να συμβιώνει και να ταυτίζεται με τον Ναζισμό άλλο τόσο δεν μπορεί να άνέχεται τον Κεμαλισμό. Δυό ιδεολογίες του θανάτου. Η δική μας Εύρώπη είναι ή Εύρώπη της Ζωής.

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό

Έντυπο Γνώμης

Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,

691 00, Κομοτηνή

Τηλέφωνο: 25310 81537

Τηλεομοιότυπο: 25310 81536

Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr

www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου

ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ

Υπεύθυνος κατά τον νόμο:

Καραϊσκος Κώστας

Συντάσσεται από έπιτροπή

Έκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗ ΡΩΔΙΩΤΗΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 22 €

Έξωτερικού, συλλόγων,

όργανισμών, κλπ: 44 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Η Ρ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ι

Κανονικά αντί να ζητάνε την ψήφο μας θα έπρεπε να απολογούνται γονυπετείς και να ζητάνε ταπεινά συγγνώμη. Αντί για φυλλάδια με άπειρους κάλλους βιογραφικά, να εξηγούν τους λόγους πού, άλλος λιγότερο άλλος περισσότερο, άλλος άμεσα άλλος έμμεσα, οδήγησαν τις πόλεις και τα χωριά σ' αυτή την απερίγραπτη κατάντια. Αντί για τους καλοπληρωμένους στα τοπικά Μέσα Θορύβους πού κάνουν με το στόμα βαφτίζοντας τους συνεντεύξεις, να κρύβονται. Αντί για τόν βάνουσο βιασμό της νοημοσύνης, της κοινής λογικής και εμπειρίας, να κοκκινίζουν από ντροπή.

Οι υποψήφιοι των κομμάτων εξουσίας κυρίως, αλλά όχι μόνο -των ανταρτών συμπεριλαμβανομένων- και τα κομματικά μαντριά πού τους στεγάζουν μόνο να σωπαίνουν δικαιούνται, ιδίως αυτό το διάστημα πριν τις εκλογές. Κολοσσιαίες οι ευθύνες τους. Μία μικρή εμπειρία από το εξωτερικό αρκεί για να παθαίνει κανείς μείζονα καταθλιπτική διαταραχή κάθε φορά πού κάνει τις αναπόφευκτες συγκρίσεις με την ένταυθα κατάσταση: Οι χειρότερες με διαφορά πόλεις του πολιτισμένου κόσμου στον οποίο υποτίθεται ότι ανήκει και το κρατίδιο. Μπετονολαγνεία, κατάληψη κάθε έκταστού ελεύθερου χώρου από κτίρια, αυτοκίνητα και τραπεζοκαθίσματα, ανύπαρκτες υποδομές, βρωμιά, θόρυβος, ακαλαισθησία, μόλυνση από πινακίδες/επιγραφές, 2,5 m² πρασίνου ανά κάτοικο στην Αθήνα έναντι 9m² πού θεωρεί ή Π.Ο.Υ. ως κατώτερο όριο για ανθρώπινη διαβίωση και άλλα ών ουκ έστι αριθμός. Άν απέμεινε κάτι όμορφο, είναι ό,τι παλιό γλύτωσε από την καταστροφική μανία του νεοέλληνας ανθρώπου (Ναύπλιο, Χανιά, Ρόδος, Κέρκυρα, Παλιά Ξάνθη κλπ). Τα δεδομένα για την περιοχή μας ειδικότερα, άμειλκτα. Η φτωχότερη, λιγότερο ανεπτυγμένη περιφέρεια της Εύρωπης με μερικές από τις πιο άσχημες πόλεις, χωρίς οι κωμοπόλεις και τα χωριά να ύστερούν κατ' ελάχιστο σε άσχημια. Τα άδιαμφισβήτητα πρωτεία διατηρεί ή Bella Gioumoultzine, άκολουθούμενη από το - μεγαλύτερο - νέο κομμάτι της Ξάνθης, με την Αλεξανδρούπολη να δίνει μία ψευδαίσθηση όμορφιάς μόνο και μόνο λόγω της ύπαρξης της θάλασσας - αν την σκεφτεί κανείς χωρίς αυτήν θα τρομάξει! Πά να μην αναφερθούμε στις μαγευτικές Σάπες, την πανέμορφη Αϊγειρο, τις γοητευτικές Φέρρες, την γραφική Ν. Όρεστιάδα, τόν μοναδικό Έχίνο κοκ.

Αντί λοιπόν σήμερα να έγκαλούνται για τα κατορθώματά τους, οι άναιδείς ζητάνε ξανά την ψήφο μας. Έπαγγελματίες της πολιτικής πού δεν έχουν κάνει ένα (1) μεροκάματο στη ζωή τους. Τιμητές της διαφάνειας και της άξιοκρατίας με λαμπρές διαδρομές στον στίβο της λαμογιάς και της ρεμούλας. Ευνόληπτοι πολίτες, πετυχημένοι επαγγελματίες με τεράστιες περιουσίες άποκτημένες με τη γνωστή μέθοδο της καταλήστευσης του δημοσίου χρήματος με τη μορφή δημοσίων έργων, προγραμμάτων, έπιδοτήσεων κόκ. Γόνιμοι οικογενειών συνεργατών της χούντας, του παρακράτους ή παλιών κατακτητών πού ποτέ δεν λογοδότησαν και αντί να τιμωρηθούν παραδειγματικά άπολαμβάνουν περίοπτες θέσεις και στο σημερινό κοινωνικό γίγνεσθαι. Καταξιωμένοι δήθεν έπιστήμονες με έπιζητες θέσεις, για την κατάληψη των όποιων μόνο οι ικανότητες στο κυρίως αντικείμενο της εργασίας τους -όπου είναι μετριότατοι- δεν έπαιξαν ρόλο. Καιροσκόποι πού μεταπηδούν από τόν έναν στον αντίπαλο τάχα πολιτικό χώρο με δεινότητα άγριοκάτσικου. Αριβίστες τουρκολάγνοι ή τουρκοπροσκυνημένοι άνικανοί να αντίληφθούν το μέγεθος της κατρακύλας. Υποψήφιοι κομμάτων της εργατιάς και της φτωχολογιάς με περιουσίες και πολυτελή αυτοκίνητα πολλών εκατομμυρίων. Άκόμη και νέα - ήλικιακά μόνο - παιδιά, υποψήφιοι σύμβουλοι χωρίς μία ρηξικέλευθη πρόταση, χωρίς ένα να λέει μία «τρέλλα», ότι θα γκρεμίσει δέκα πολυκατοικίες να φυτέψει δένδρα - λέμε τώρα!

Νά μη πολυλογούμε. Η μεγαλύτερη ύπηρεσία πού έχουν να προσφέρουν στον τόπο είναι να πάνε σπίτι τους. Νά δώσουν έτσι την ευκαιρία να άπελευθερωθούν όσες ύγιεις δυνάμεις απέμειναν. Άς τους βοηθήσουμε να το κάνουν τιμώντας τους με ό,τι πραγματικά τους αξίζει: την περιφρόνησή μας. Πέραν του λευκού/άκρου, ύπάρχουν και κάποιες μικρές άξιοπρεπείς κινήσεις πολιτών πού αξίζουν την προσοχή μας.

Δ.Ν.

7 Λόγοι για τόν δήμο Κομοτηνής

Τί γράφαμε, αγαπητέ Δήμαρχε, για τήν ύποτιθέμενη προξενική εϋνοια πού θά σου εξασφάλιζαν οι μεταγραφές και οι παλινωδίες σου; Ότι δεν πρόκειται να δείς τουρκικό φως ό,τι και να κάνεις; Τί να σχολιάσουμε τώρα έμεις για τό δημοσίευμα στην κατ' έξοχήν προξενοφυλλάδα της Χούλιας, πού παρουσίαζε ...7 (!) λόγους για τούς όποιους θά χάσεις; Τά είχαμε πεί έμεις λίγες μέρες πριν. Μακάρι να βγοΰμε ψεύτες και να άποδειχθεί ότι όντως μερικοί μειονοτικοί πού δείχνουν κοντύτερα στο κόμμα σου (παρά στην όδό Ιώνων) δεν σάς κοροϊδεύουν. Έμάς δεν μάς φαίνεται πολύ πιθανό και μακάρι να κάνουμε λάθος- όμως εδώ οι πλειονοτικοί σύντροφοι σε πολεμάνε, λές να σε σώσει τελικά ό ...Γκαλήπ;!

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 8.888

Και να σκεφτείτε τώρα έσεις ότι μες στα όρια του δήμου οι μουσουλμάνοι είναι μόνο το 30% και από αυτούς μόνο τούς μισούς έλέγχει το Προξενείο. Πού να ήταν δηλαδή και παραπάνω και να τούς έλεγχε όλους, έ; Ούτε άπ' τά σπίτια μας δεν θα τολμούσαμε τώρα να βγοΰμε! Έκεί, μανταλωμένοι στο πατάρι, να, σαν τήν Άννα Φράνκ ένα πράμα! (Καλά, Καραϊσκό, συγγνώμη, τήν έπόμενη φορά θά χρησιμοποιήσω άλλο παράδειγμα)...

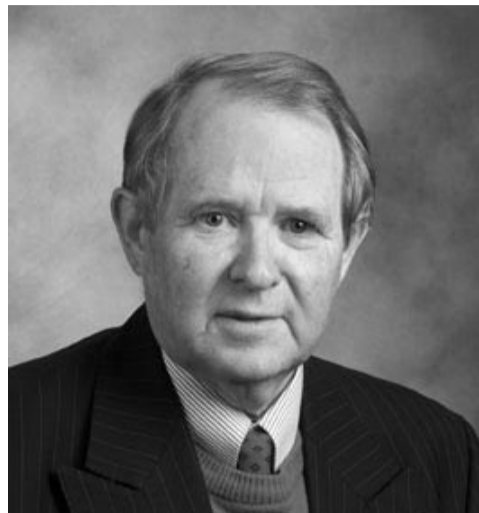
Άλλά άκόμη κι έτσι, και πάλι, όπως βλέπετε, ή Τουρκοκρατία είναι δεδομένη (τουλάχιστον μέσα στα μυαλά των τοπικών Χατζηαβά... παρντόν, ήγετών μας)! Βρέ, εδώ μπερδέψαμε τ' άγέρωχα κοκόρια με τις χαριτωμένες κοτούλες! Τί έτι χρειαζόμαστε δηλαδή μαρτύρων; Και μή μου βγοΰνε τώρα μετεκλογικά (όποιος έκλεγεί) να πουλάνε άνέξοδες μαγκίτσες άπέναντι στο Προξενείο, έ; Προεκλογικά φαίνεται τί κουβαλάει ό καθένας μες στα παντελόνια του, μετά καλή σας νύχτα! Όποτε...

Άδέρφια, ρίξτε τ' άρματα / δεν είναι εδώ τόν Σούλι / εδώ είστε σκλάβοι του πασα / εδώ γ...ούνται ούλοι...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Ίσραηλινό Απαρτχάιντ: Φίμωση και του ΟΗΕ!

Μήπως άναγνωρίζετε τόν κύριο της φωτογραφίας; Δύσκολο, άφου κατά πάσα

πιθανότητα δεν τόν έχετε δεί ποτέ στο γυαλί. Κι όμως, ό εικονιζόμενος 70χρονος Νοτιοαφρικανός καθηγητής διεθνούς δικαίου Τζών Ντούγκαρντ είναι από πενταετίας ό ειδικός άπεσταλμένος των Ήνωμένων Έθνών στα Κατεχόμενα Παλαιστινιακά Έδάφη. Τί είναι αυτό πού τόν καθιστά τόσο μη δημοφιλή στα ΜΜΕ; Ό καθαρός του λόγος για όσα συμβαίνουν στην περιοχή, καθώς ό Ντούγκαρντ δεν μασάει τά λόγια του. Πριν δύο εβδομάδες, για παράδειγμα, δήλωσε πως «οι ισραηλινές ένέργειες και έπιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας μπορούν να περιγραφούν ως έθνοκάθαρση, καθώς ή άνακατάληψη της περιοχής από τόν ισραηλινό στρατό έχει καταστήσει τη ζωή εκεί τραγική και άβάσταχτη». «Τό Ίσραήλ μετέτρεψε τη Γάζα σε άνοικτη φυλακή για τούς Παλαιστίνιους και πέταξε μακριά τό κλειδί». Παράλληλα καταφέρθηκε κατά της πολιτικής των ΗΠΑ, της ΕΕ και του Καναδά πού διέκοψαν τήν χρηματοδότηση της Παλαιστινιακής Αρχής ως τιμωρία για τή Χαμάς πού δεν άναγνωρίζει τό Ίσραήλ: «Τό Ίσραήλ παραβιάζει τη διεθνή νομοθεσία, όπως άναπτύχθηκε στο Συμβούλιο Ασφαλείας και στο Διεθνές

Δικαστήριο και παραμένει άτιμώρητο για τις πράξεις του. Ό Παλαιστινιακός λαός τιμωρείται για τις δημοκρατικές εκλογές πού έφεραν κυβέρνηση μη άποδεκτή από τό Ίσραήλ, τις ΗΠΑ και τήν Ε.Ε.»

Στήν πρόσφατη άναφορά του προς τό Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ ό ίδιος χρησιμοποίησε τήν ίδια γλώσσα της άληθείας. Μίλησε όχι μόνο για τήν τραγική κατάσταση της Γάζας αλλά και για τόν κίνδυνο πού αντιπροσωπεύει τό Τείχος του Αίσχους για τήν Δυτική Όχθη: «Οί άνθρωποι πού ζούν μεταξύ του Τείχους και της Πράσινης Γραμμής δεν έχουν πρόσβαση σε σχολεία, εργασίες και ιατρικά κέντρα. Σε πολλές άλλες χώρες αυτό περιγράφεται ως έθνοκάθαρση αλλά όταν πρόκειται για τό Ίσραήλ, ή πολιτική εϋαισθησία περιγράφει τις πράξεις αυτές διαφορετικά».

Τί του άπάντησε από τήν Γενεύη ό εκπρόσωπος του σιωναζιστικού μορφώματος στον ΟΗΕ, πρέσβης Γιτζάκ Λέβανον; Πώς «ό Ντούγκαρντ άναφέρεται μόνο στο Ίσραήλ και παραλείπει να μιλήσει για τις τρομοκρατικές όργανώσεις πού κρατούν όμήρους τούς Παλαιστίνιους»...

Και ληστοσυμμορίες!

Και κάτι άκόμη, μία άνατριχιαστικά έβραϊκή λεπτομέρεια της Κατοχής: Τά ισραηλινά δικαστήρια άποφάσισαν στις 29/9/06 ότι οι Αρχές μπορούν να κρατήσουν τά 1,4 περίπου εκατομμύρια δολάρια πού έκλεψαν από άνταλλακτήρια συναλλάγματος κατά τήν τελευταία εισβολή τους (20/9/06) στις πόλεις της Δυτικής Όχθης Νάμπλους, Ραμάλα, Τζενίν και Τουλκαρέμ. Κατά τό σκεπτικό της άπόφασης, τά χρήματα ανήκαν στο κίνημα της Ίσλαμικής Τζιχάντ και θά χρησιμοποιηθούν για τήν άποζημίωση 17 οικογενειών θυμάτων μιας βομβιστικής έπίθεσης πριν 4 χρόνια στο Μεγκίντο. Οι άπαιτήσεις των οικογενειών ήταν περίπου 93.000 δολάρια, όποτε μένει και τό ...κατιτίς για τούς ληστές ή για τυχόν θύματα άλλων έπιθέσεων (δεν μπορεί, όλο και θά βρεθούν...)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΧΡΙΔΟΣ ΙΩΑΝΝΗ

Τήν έντονη διαμαρτυρία της για τήν εκ νέου άδικη φυλάκιση του Αρχιεπισκόπου Αχρίδος κ. Ιωάννη από τις αρχές των Σκοπίων, εξέφρασε ή Ίερά Σύνοδος με έπιστολή της προς τόν Πρέσβη της Ψευτομακεδονίας στην Αθήνα κ. Blagoj Hadzinski (15/9/06).

Μετάξύ άλλων, στην έπιστολή σημειώνεται: «Η Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος διαμαρτύρεται έντόνως για αυτή τή νέα άπόφαση της Κυβερνήσεως της ΠΓΔΜ έναντιόν του Αρχιεπισκόπου Ιωάννου, ό όποιος άναγνωρίζεται από όλες τις Κανονικές Αυτοκέφαλες Ορθόδοξες Εκκλησίες, σε όλόκληρο τόν κόσμο, ως ό έπικεφαλής της μόνης Κανονικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στη χώρα. Η κίνηση της Κυβερνήσεώς σας άποτελει όχι μόνο κατάφωρη παραβίαση των άπαράγραπτων άτομικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά αυξάνει τις άμφιβολίες όσον άφορά στην άνεμπόδιστη λειτουργία της Δημοκρατίας στην ΠΓΔΜ. Τό γεγονός της φυλακίσεως έμποδίζει παρά διευκολύνει τήν ΠΓΔΜ να συμμορφωθεί ως προς τις έπιταγές του προσανατολισμού της προς τήν Εϋρωπαϊκή Ένωση.» Η φωτογραφία είναι από τήν πρό μηνών έπίσκεψη του π. Νεκταρίου (του Οικουμενικού Πατριαρχείου) από τις ΗΠΑ στα Σκόπια.

ΔΙΟΛΙΣΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΑΥΡΟ

Πριν έναν μήνα στις ΗΠΑ ό γνωστός καθηγητής κουλτούρας και επικοινωνίας Mark Crispin Miller (στο New York University), συγγραφέας του βιβλίου «Πάλι Έξαπατημένοι: Πως ή Δεξιά έκλεψε τις εκλογές του 2004 και γιατί θά κλέψουν και τις έπόμενες», αναφέρθηκε σε δημόσια όμιλία του στο τρομερό όσο και συγκαλυμμένο σκάνδαλο της εκλογικής νοθείας του 2004. Πρόκειται για ύπόθεση με προφανείς έπιπτώσεις σε όλον τόν κόσμο, πού πέρασε στο ντούκου (στην Ελλάδα μόνον έμεις είχαμε γράψει - με στοιχεία - τό τί συνέβη με τήν ήλεκτρονική καταμέτρηση ψήφων της Diebold κτλ). Ό Μίλερ είπε ότι ό Μπους ποτέ δεν εξέλεγη, πράγμα φυσικό λόγω της έξτρεμιστικής της άτζέντας, μά ή έκλογική άπάτη συκαλύπτεται με τό γελοίο προκάλυμα του πολέμου «κατά της Τρομοκρατίας». Για τόν λόγο αυτόν ό Μίλερ δήλωσε σίγουρος για τήν έπόμενη ήττα των Δημοκρατικών, άσχετως της όποιας έκλογικής τους στρατηγικής.

Είναι ένα θέμα τεράστιο, πού δείχνει τήν συννεοχή πολλών ισχυρών παραγόντων - και από τόν χώρο των Δημοκρατικών - στην στήριξη του ήλιθίου ένοίκου του Λευκού Οίκου. Κι όχι βέβαια για χάρη του ίδιου, μά για να συνεχίσει άνεμπόδιστα τήν καταστροφική της δράση ή νεοσυντηρητική συμμορία πού λυμαίνεται παρασκηνιακά τήν διοίκηση. Δυστυχώς ή βαθμιαία άπομάκρυνση άκόμη κι άπ' τήν προσχηματική μορφή της δικομματικής, δολαριοκρατικής δημοκρατίας πού Ξέραμε, δεν δείχνει να άπασχολεί κανέναν κατεστημένο θεσμό στις ΗΠΑ. Όλα δείχνουν υπό έλεγχο - με τήν κακή έννοια...

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΜΕ

Τελευταία μ' έχει πιάσει μια διαστροφή να παρακολουθώ τις προεκλογικές εξαγγελίες των υποψηφίων σε όλη τη Θράκη και να προσπαθώ να διακρίνω κάτι σ' αυτές που να έχει ένα στοιχειώδες ίχνος καινοτομίας. Μία φράση, μια λέξη, έστω μια μορφή έκφρασης που να μην παραπέμπει σε αυτό που λέμε προεκλογικό λόγο. Δεν μιλάω δηλαδή για καινοτόμα ιδέα ή πρόταση, όχι δα, τι είναι οι υποψήφιοι; ΜΠΤάδες ή Googleϊστές;

Για παράδειγμα τα πιο δυνατά βέλη στη φαρέτρα ενός υποψηφίου είναι η αλλαγή του "απαρχαιωμένου και επικίνδυνου για την Δημόσια υγεία δικτύου ύδρευσης" η δημιουργία "κόντρα στα μεγάλα συμφέροντα ... χώρων πρασίνου" η "καθαριότητα" και η δημιουργία

"υποδομών για την ανάδειξη των χιλιάδων ομορφιών της Θράκης για να γίνει επιτέλους ένας τουριστικός προορισμός όπως της αξίζει", η "αξιοποίηση" της θείκης της παραλίας και των "αμέτρητων γραφικών της προορισμών", η "αξιοποίηση όλων των Ευρωπαϊκών κονδυλίων που αφορούν την περιοχή", η "καταπολέμηση της ανεργίας" με τρόπους μυστικούς, διότι θα τους ξεπατικώσουν οι αντίπαλοι και θα κάνουν τα ίδια.

Θαρρείς μόλις βγήκαμε από τον Εμφύλιο και προσπαθούμε να φτιάξουμε τις υποδομές μας. Είμαστε λιγάκι πιο πίσω από την Λιθουανία η οποία ακόμη δεν πήρε φράγκα από τους Ευρωπαίους ενώ εμείς έχουμε πάρει τρία πακέτα και μάλιστα χοντρά.

Ψηφίζουμε ακόμη ανθρώπους που μας τάζουν ανάλογα πράγματα, τη στιγμή που όλοι οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι (και αρκετοί Έλληνες) πατάνε πάνω σε αυτά και κοιτάζουν μακρύτερα. Μας λέει ο νυν Δήμαρχος της Κομοτηνής πως μετά τις εκλογές θα συνεχίσει το έργο που άφησε μισό, και το οποίο περιλαμβάνει σχέδια αντίστοιχα με τα προαναφερόμενα αλλά δεν μας εξηγεί γιατί αυτός και ο συνδυασμός του δεν τα έκαναν αυτά πριν από 15 (ας πούμε) χρόνια, με τα πρώτα Ευρωπαϊκά χρήματα. Ναι, όλα τα προηγούμενα είναι υποδομές που έπρεπε να έχουν γίνει για να πορευόμαστε μαζί με την υπόλοιπη Ευρώπη (γι' αυτό μας δώσαν τα φράγκα) στην κοινωνία της πληροφορίας, στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας για τους Δημότες, για τηλεματικές μεθόδους στην υπηρεσία πάλι των πολιτών, για εκτεταμένα δίκτυα πεζοδρόμων και ποδηλατοδρόμων, για ευφυείς δημόσιες μεταφορές με χρήση ήπιων μορφών ενέργειας (για τη νυν Δημοτική αρχή η πιο hi tech κατάκτηση είναι το minibus) για ασύρματο βάλμφθονο internet στους Δημότες όπως το νερό στις βρύσες μας, για διαχείριση απορριμμάτων και όχι για απαρχαιωμένους ΧΥΤΑ, για δρόμους χωρίς τρύπες ή αν αυτές φυτρώνουν γρήγορα να τις βουλώνουμε με τον ίδιο ρυθμό, για δρόμους γενικά, για Δημοτικό κολυμβητήριο και Γυμναστήριο μόνο για δημότες (το λεγόμενο Πανθρακικό γήπεδο στο οποίο πάει και τρέχει κάθε πικραμένος μεταξύ αυτών και ο γράφων και μερικοί Δημοτικοί σύμβουλοι, δεν έχει φωτισμό, τουαλέτες, και αποδυτήρια. Παρόλα

αυτά από κανενός το μυαλό δεν πέρασε να το κάνει κάπως πιο ελκυστικό, μάλλον οι περισσότεροι που τρέχουν θα είναι ετεροδημότες...), για διαχείριση των αδέσποτων ζώων. (Δεν μπορούν όλοι οι Κομοτηναιοί να γίνουν υποχρεωτικά κυνόφιλοι: εγώ ως πούμε αν γίνω Δήμαρχος θέλω στην πόλη να έχει αδέσποτες αγελάδες, που δεν δαγκώνουν, δεν γαβγίζουν και δίνουν ένα εξωτικό χρώμα Ινδίας στην πόλη. Άσε που δεν θα ξανακουρέψουμε το γκαζόν, θα μαζεύουμε την κοπριά για τα πανσεδάκια μας και θα δίνουμε πρωινό στα σχολεία από το γάλα τους).

Ξέρετε κύριοι υποψήφιοι, όλα τα παραπάνω σημαίνουν και νέες θέσεις εργασίας και συμμετοχή νέων ανθρώπων με πραγματικά νέες ιδέες και νέες ικανότητες. Επίσης αυτό που σίγουρα ξέρετε και φοβάστε είναι πως όλα τα παραπάνω θα γίνουν μόνο αν μας αδειάσετε την γωνιά εσείς και οι λεγόμενες νέες παρουσίες που εισάγετε στα Δημοτικά πράγματα, νέοι άνθρωποι αλλά αδιάφοροι στο να αρθρώσουν καινοτόμο λόγο, νέοι μεν ηλικιακά, αλλά με μοναδικό τους προσόν που εσείς αναγνωρίζετε και εκτιμάτε την προσήλωσή τους σε σας και στις ιδέες του κόμματός, νέοι που σε όλα τα φυλλάδια μιλούν για ανανέωση αλλά ανανεωτικό λόγο δεν ακούμε και δεν διαβάζουμε.

Φίλοι Αντιφωνητές, η ανανεωτική Ξηρασία δεν είναι μονόδρομος, υπάρχουν άνθρωποι με διάθεση για δουλειά και ικανότητες εξαιρετικές, το πρόβλημα είναι τα σχήματα με τα οποία θα οδηγηθούν στην εξουσία. Ο διάλογος θα ανοίξει, όσο είστε έτοιμοι να προσφέρετε από το υστέρημα του χρόνου σας, τις γνώσεις σας και τις ικανότητες σας για μία καλύτερη πόλη για τα παιδιά μας, να έχετε ανοιχτές τις κεραίες σας. Χρειάζονται άνθρωποι σεμνοί, που αδιαφορούν για την εξουσία που θα περάσει από τα χέρια τους, άνθρωποι που δεν φορούν κοστούμια, δεν βγαίνουν έξω κάθε βράδυ για συναγελασμούς και δίνουν με φειδώ τις χειραψίες τους, που δεν τους ενδιαφέρει αν θα ξαναεκλεγούν, που δεν έχουν «συνολικό όραμα» για την πόλη αλλά επιμέρους και ξεκάθαρο, απαλλαγμένο από επιρροές τρίτων. Οικολόγοι που αγαπούν τη φύση και την ανωνυμία, τεχνοκράτες που τους ενδιαφέρουν οι υποδομές που υπηρετούν τον άνθρωπο, μηχανικοί που κτίζουν δοχεία ζωής, άνθρωποι του πολιτισμού σαν μέσο ανύψωσης του ανθρώπου, γυμναστές σαν εργάτες σε μαρμαρογλυφείο της Τήνου, μουσουλμάνοι που διψούν για ελεύθερη έκφραση απαλλαγμένη από ολοκληρωτικές ιδεολογίες, άνθρωποι που δεν μπερδεύουν την κομματική γραμμή κι εξάρτηση στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Να είστε έτοιμοι, αλλιώς για ότι δεν σας αρέσει στην πόλη μας να σιωπάτε και να λετε ευχαριστώ...

Π.Κ.

μία χαριστική βολή, στο δοξαπατρί: «τα Πολιτικά, Αναπτυξιακά και Οργανωτικά ζητήματα των Νομών Έβρου και Ροδόπης και ο ρόλος τους στην Περιφέρεια, στη χώρα, στην Ευρώπη, στο Βαλκανικό Περίγυρο και στο Διεθνή Χώρο, ως τα κατ' εξοχήν πεδία κοινωνικής και πολιτικής δυναμικής αντιμετώπιζονται στα προγράμματα των Νομαρχιακών Διαμερισμάτων Έβρου και Ροδόπης» (όρθογραφία και σύνταξη κειμένου)!!!

Βεβαίως όλα αυτά θά είχαν νόημα αν απευθύνονταν σε κλινικά ήλιθιους. Ή αν άφοροῦσαν κάποιαν άλλη, άγνωστη χώρα, όπου οι τοπικοί άρχοντες δεν μιζώνονταν, δεν ξεβρακώνονταν για μία υποψία ψήφου, δεν άγνοῦσαν τη φράση «έθνική αξιοπρέπεια», δεν ζορίζονταν στη μοιρασιά άχρῶρου δύο γαιδάρων, δεν διεκπεραίωναν όλημερίς ρουσφέτια. Τώρα όλη αυτή η ρωποπερηγήρα είναι αληθινή προσβολή τόσο τῶν γλωσσικῶν μας αίσθητριῶν, ὅσο καὶ τῆς νοημοσύνης μας.

Κ.Κ.

Σχόλια πτερόεντα

Έναν χρόνο πριν το τραγικό τροχαίο συμβάν στο Διδυμότειχο με το αυτοκίνητο που τραυμάτισε 17 θαμνώνες εισβάλλοντας σε καφετέρια, το Παράρτημα Διδυμοτείχου της Οικολογικής Εταιρείας Έβρου είχε θέσει, χωρίς κανένα αποτέλεσμα, ακριβώς αυτό το ζήτημα στους αρμοδίους του Δήμου και της Τροχαίας: τό

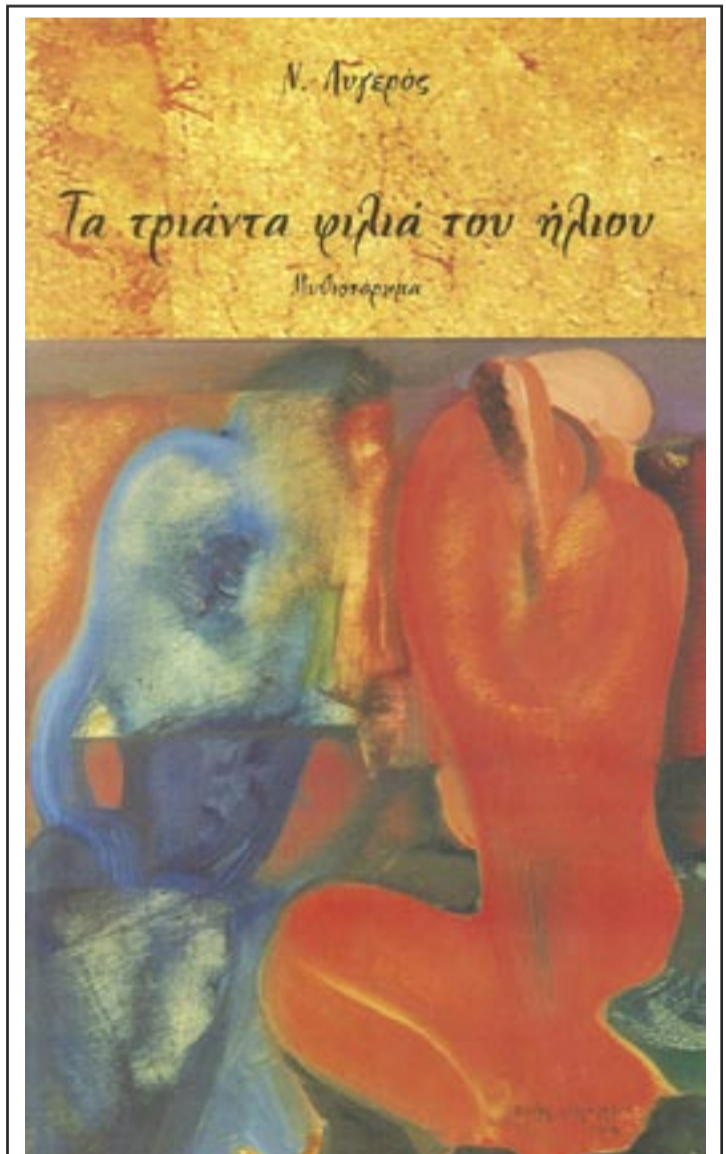
κυκλοφοριακό πρόβλημα της πόλης και την απουσία κάθε μέτρου για την αντιμετώπιση της κατάστασης: «...Τὸ ἱστορικό κέντρο μὲ τὸν στενὸν δρόμον πρὸς τὴν ἔλλειψη χώρων στάθμευσης ἀσφκτικὰ ἀπὸ τὴν πληθώρα τῶν αὐτοκινήτων πὸν ἀξήθησαν σημαντικὰ. Τὸς τὶς καθημερινές μέρες λειτουργίας τῶν καταστημάτων, ἡ κυκλοφορία τῶν πεζῶν ἀκόμα καὶ στὸν πεζόδρομο τῆς Βενιζέλου εἶναι ὄχι μόνον δυσχερὴς ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνη. Μετὰ τὴν ἀσύδοτη καὶ χωρὶς σχεδιασμὸ πλακόστρωση τῶν δρόμων, ὅπως διαπιστώνουμε ὅλοι, ἔχουν καταρρηθῆ τὰ πεζοδρόμια μὲ συνέπεια τὰ σταθμευμένα αὐτοκίνητα νὰ παρκάρουν μπροστὰ στὶς εἰσόδους τῶν μαγαζιῶν καὶ τῶν σπιτιῶν. Πεζοί, μητέρες μὲ μικρὰ παιδιά, καρτόσια μὲ νήπια, ἄτομα μὲ εἰδικές ἀνάγκες εἶναι ἀδύνατο νὰ κυκλοφορήσουν μὲ ἀσφάλεια. Ἀκόμα καὶ στὸν κεντρικὸ δρόμο τῆς 25ης Μαΐου καὶ Βασ. Γεωργίου πὸν ὑπάρχει πεζοδρόμιο, αὐτὸ εἶναι κατειλημμένο ἀπὸ τραπεζοκαθίσματα τῶν καφετεριῶν σὲ ὄλο τὸ πλάτος τοῦ κοινόχρηστου πεζοδρομίου, ἐνῶ στὰ ὑπόλοιπα πεζοδρόμια παρκάρουν παράνομα οἱ ἀσυνείδητοι ὀδηγοὶ ἐπὶ ὥρες, ἀκόμα καὶ ἀπέναντι ἀπὸ τὸ κτίριο τοῦ Αστυνομικοῦ Τμήματος, χωρὶς καμμία ἀπολύτως παρέμβαση ἀπὸ τὴν Τροχαία. (...) Εἰδικότερα καταλογίζουμε σὲ ἀμφοτέρους τοὺς παραπάνω παντελῆ ἔλλειψη ἀστυνόμευσης, ἐλέγχου κυκλοφοριακῶν παραβάσεων, ἔλλειψη πυγμῆς καὶ ἀνοχῆ στὸν καταλογισμὸ παραβάσεων. Δὲν ὑπάρχουν πεζὲς περιπολιές ἀστυνομικῶν, τὰ αὐτοκίνητα παρκάρουν στὰ πεζοδρόμια προκλητικὰ, ἀκόμα καὶ μπροστὰ στὸ Αστυνομικὸ Τμήμα, χωρὶς κανέναν νὰ παρεμβαίνει, τὰ μηχανάκια μὲ ὑπερβολικὸ θόρυβο καὶ ταχύτητα τρέχουν καὶ μέσα στὸν πεζόδρομο θέτοντας σὲ κίνδυνο ἀνθρώπινες ζωές, τὰ τραπεζοκαθίσματα καταλαμβάνουν ὄλο τὸ πεζοδρόμιο καὶ κανεὶς δὲν ἐνδιαφέρεται. Σὲ τελικὴ ἀνάλυση ἡ ραστώνη τῶν ὑπευθύνων καθιστὰ τὸ Διδυμότειχο κυκλοφοριακὴ ζούγκλα...»

Τὸ βιβλίο τοῦ Φρανσουά Τυάλ «Ἡ κληρονομία τοῦ Βυζαντίου - Γεωπολιτικὴ τῆς Ὀρθοδοξίας» (ἐκδ. ΡΟΕΣ), εἶναι ἓνα πολὺ ἐνδιαφέρον βιβλίο πὸν διδάχθηκε κάποιες χρονιές στὸ Τμήμα Παρευξινίων Χωρῶν τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου. Καθὼς ὁμως ὁ συγγραφέας εἶναι εἰδικὸς σὲ θέματα Γεωπολιτικῆς καὶ Γεωστρατηγικῆς, εἶναι λογικὸ κάποιες ἀναφορὲς του νὰ μὴν ἀνταποκρίνονται ἀπολύτως στὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια τῆς Βαλκανικῆς, τὴν ὅποια ἀφορᾷ. Ἔτσι, μοιραία, τὸ βάρος πέφτει στὸν διδάσκοντα, εἰδικὰ ἐκεῖ πὸν γίνεται λόγος γιὰ τοὺς «Μακεδόνες» (σελ. 130-131) καὶ γιὰ τοὺς Πομάκους (σελ. 131-132). Σχετικὰ μὲ τοὺς τελευταίους ὁ συγγραφέας υἱοθετεῖ ἀπολύτως τὴν βουλγαρικὴ θέση περὶ «ἐξισλαμισμένων Βουλγάρων» (ἀπὸ τοὺς Γιουρούκους, τὸν 16ο αἰῶνα), δίχως νὰ ἀφήνει κανένα περιθώριο ἄλλης ἐρμηνείας. Ἐλπίζουμε ὁ ἐκάστοτε διδάσκων νὰ ἔχει τὴν εὐαισθησία καὶ τὴν ἐπάρκεια νὰ ἐπισημαίνει στοὺς φοιτητὲς ὅτι τὸ θέμα παραμένει τοῦλάχιστον ἀνοικτὸ. Γιὰ τὸ ἑλληνικὸ Πανεπιστήμιο μιλάμε ἄλλωστε, ἔ;

Νὰ πὸν δὲν πᾶνε ὅλα στράφι στὴν Ψωροκόσταينا καὶ κάποτε τὸ λεγόμενο κράτος ἀκούει καὶ ἀπὸ καμμία κριτικὴ. Ἡ κριτικὴ τῶν Λυγεροῦ - Παυλίδη στὸ βιβλίο Ἱστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικῆς εἰσακούστηκε ἀπὸ τὸ ΥΠΕΠΘ, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Καλὸς δέχθηκε τὸν Α. Παυλίδη, συζήτησαν γιὰ τὸ θέμα καὶ πρόκειται νὰ ἐπανεξεταστῆ τὸ βιβλίο ἀπὸ ἐπιτροπὴ στὴν ὅποια θὰ μετέχει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Παυλίδης. Μία πολὺ θετικὴ ἐξέλιξη πὸν ἐνθαρρύνει κι ὅλους ἐμᾶς πὸν θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ὁ ψευδοεκατομμυριώτικος Μεσαίωνας τῆς τελευταίας 15ετίας παρήλθε.

ΝΙΚΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ - Τα τριάντα φιλιὰ του ἡλίου

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ,

Θερμοπυλὸν καὶ Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη

τηλ. & τ/ο: 25410 27544, info@spanidis.gr www.spanidis.gr

Τὸ προεκλογικὸ ἰδιόλεκτο πὸν μᾶς προσβάλλει

Άφορμὴ γιὰ τὸ παρὸν σημείωμα στάθηκε τὸ καμικὰ σοβαροφάνες κείμενο τῆς «Κοινωνικῆς Συμμαχίας» γιὰ τὴ νομαρχία Ροδόπης. Στὸ γελοιο, στομφῶδες, ἀερολογικὸ καὶ λεξιλαγικὸ κατεβατὸ διαβάσαμε τόσο τοὺς «στρατηγικοὺς» ὅσο καὶ τοὺς «γενικοὺς» στόχους τῆς παρατάξης, διανθισμένους μὲ «ἄξονες προτεραιοτήτων» πὸν κατέληγαν σὲ πλῆθος «ὁραμάτων» τῶν συντακτῶν, ὁράματα πὸν θὰ τὰ παρουσιάσουν στοὺς πολίτες (ὄχι ἀναγκαστικὰ ψυχιάτρους). Θέλετε καὶ περιεχόμενο; «Διατηροῦμε στὴν πρώτη προτεραιότητα τὰ κριτήρια ἐλέγχου τῆς ἐπιδιακόμενης συνολικῆς ἀνάπτυξης». Πάρτε κι ἓνα «ὀργανώνουμε τὸ θεσμικὸ, ὀργανωτικὸ καὶ λειτουργικὸ περιβάλλον γιὰ τὸ πλέγμα τῶν ἐξωστρεφῶν προσανατολισμῶν τῆς οἰκονομίας». Καὶ

Ο νομάρχης Ξάνθης, οί Πομάκοι καί οί Τούρκοι - Τώρα καί ...άλλοτε

Τό τουρκόφωνο προεκλογικό φυλλάδιο του συνδυασμού ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ του νομάρχη Γ. Παυλίδη μέ τό σύνθημα «Οί Τούρκοι τής Ξάνθης όλοι μαζί πρός τά μπρός», προκάλεσε κάποιαν ένταση στά προεκλογικά πράγματα τής Θράκης, άγνωστο γιατί. Ο κ. Παυλίδης εξέδωσε γραπτή ανακοίνωση όπου ισχυρίζεται πώς τό φυλλάδιο δέν προέρχεται από τήν δική τουλιστακαίπρόσθεσεπώς«έπανελημμένα καί επίσημα έχουμε εκφράσει τίς απόψεις μας γιά τήν μουσουλμανική μειονότητα». Δυστυχώς παρέλειψε νά τίς επαναλάβει γιά μās πού δέν τίς έχουμε ακούσει καί έτσι γιά νά μήν μείνουμε μέ τήν άπορία ψάξαμε, τίς βρήκαμε καί τίς παραθέτουμε πιά κάτω. Ποιοί λοιπόν είναι οί αύτουργοί του έπίμαχου φυλλαδίου πού κατέληγε στην φράση «Γιά νά ύπάρχει ή φωνή σας, ή δύναμη σας οί άπόψεις σας μέσα στή νομαρχία Ξάνθης πρέπει νά δώσετε τίς ψήφους σας μόνο στους Τούρκους ύποψήφιους - ή δύναμη του Τούρκου μόνο από τον Τούρκο όμοεθνή του πηγάζει»;

Οί συνέλληνές μας (καί ύποψήφιοι του συνδυασμού ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ) Μουσα Βιντινλή καί Χατζημεμής Τουρκές δήλωσαν ότι τό έκαναν κάποιου Τούρκοι από τό ψηφοδέλτιο καί ότι συμφωνούν απολύτως μ' αυτό. Ο πρώτος, πού τυγχάνει καί αντινομάρχη, λέει «εμείς στηρίζουμε αύτήν τήν κίνηση. Πολύ φυσικά αναφερόμαστε στό φυλλάδιο ως Τούρκοι διότι είμαστε Τούρκοι. Στηρίζουμε καί τό φυλλάδιο καί τήν κίνηση, αναμφίβολα».

Ο δεύτερος, Χατζημεμής Τουρκές μέ τ' όνομα, δήλωσε στην «Γκιουντέμ» ότι «Άν πρόκειται νά είμαστε ύποψήφιοι κάπου πρέπει νά αναφερόμαστε στον έαυτό μας όπως θέλουμε. Κάθε ύποψήφιος έχει αυτό τό δικαίωμα καί μπορεί νά τό εκφράζει. Άν έμποδίζεται νά μήν είναι πουθενά ύποψήφιος. Ο κ. νομάρχης έβγαλε μόνος του μία ανακοίνωση, αυτό δέν μās δεσμεύει. Εμείς παραμένουμε ύποψήφιοι στό ψηφοδέλτιό του, σ' αυτό τό θέμα δέν άλλαζουμε γνώμη.

Εμείς δέν προσπαθούμε νά κάνουμε Τούρκο τον νομάρχη, ούτε νά εκτουρκίσουμε τό ψηφοδέλτιο τής «Αναγέννησης»...

Νομίζω ότι μετά από αύτήν τήν καθαρή δήλωση δέν ύφίσταται πλέον κανένα θέμα. Ο κύριος Τουρκές δέν λέει ότι ο Γιώργος Παυλίδης είναι Τούρκος, όχι. Του άναγνωρίζει τό δικαίωμα του (άτομικού, έ;) αυτοπροσδιορισμού κι άν θέλει νά δηλώσει Έλληνας, έχει αυτό τό δικαίωμα. Λύθηκε καί ή άπορία του νομάρχη γιά τό ποιός έκανε τό φυλλάδιο, όλα καλά. Πρός τί λοιπόν ό σαματάς, δέν κατάλαβα...

«Μοτίβα και χρώματα»

Το Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης και το Γυμνάσιο Σμίνθης παρουσίασαν στις 3 Οκτωβρίου το πολιτιστικό μαθητικό πρόγραμμα για τη λαϊκή χειροτεχνία. Καθώς συνεχίζεται η πολύπλευρη και πολλαπλά ωφέλιμη συνεργασία του Ίδρυματος με την Διεύθυνση Δ/θμιας εκπαίδευσης του νομού Ξάνθης, υλοποιήθηκε τό πρόγραμμα του γυμνασίου Σμίνθης «Μοτίβα, χρώματα και γραμματα» - ένα πολιτιστικό πρόγραμμα για τη λαϊκή χειροτεχνία με παραπλευρα οφέλη. Πρόκειται για πρόγραμμα που υλοποιήθηκε από τους καθηγητές του γυμνασίου Σμίνθης Δημήτρη Κατάκη (φιλόλογο), Λίλα Μυλωνά (καθηγήτρια Καλλιτεχνικών) και Βασίλη Ρήγα (καθηγητή Πληροφορικής), με στόχους τη μελέτη και προβολή της τοπικής λαϊκής χειροτεχνίας (πλεχτά, κεντήματα, υφαντά), την τόνωση της αυτοεκτίμησης των μαθητών ως μελών μειονοτικής πολιτισμικής ομάδας και την ενθάρρυνση της έκφρασης μέσω της τέχνης και της γλώσσας.

Καθώς πολιτισμός και εκπαίδευση είναι δυο άρρηκτα δεμένες μεταξύ τους έννοιες, έχει ιδιαίτερη σημασία η μεγάλη συμμετοχή μαθητών στα ειδικά προγράμματα που οργανώνει ή στηρίζει τό Ίδρυμα. Σημαντική στάθηκε και πάλι η στήριξη του προϊσταμένου της Δ/θμιας εκπαίδευσης κ. Ανδρέα Μόσχου και του διευθυντή του γυμνασίου κ. Κων/νου Δεληγεώρη. Όσο για την έμπνευση, τον συντονισμό και την υλοποίηση, οφείλονται στη φιλόλογο κ. Δημήτρη Κατάκη (στην φωτογραφία επί το έργον) που επί χρόνια ανοίγει δρόμους και ορίζοντες στην εκπαιδευτική και κοινωνική ζωή των μαθητών στα Πομακοχώρια. Της οφείλουμε όλοι πάρα πολλά.

1981: Πομάκοι, Άραβες καί Άφρικάνοι...

Βρήκαμε κάποια παλιά δημοσιεύματα του νυν νομάρχη Ξάνθης, κ. Γ. Παυλίδη, γιά τους Πομάκους τής Θράκης, πολύ ένδιαφέροντα. Ήταν μία μελέτη του πού δημοσιεύτηκε στον «Χρόνο» τής Κομοτηνής σέ 4 συνέχειες (21-24 Απριλίου 1981) καί όπου μεταξύ άλλων διαβάζουμε γιά «τήν βαριά ευθύνη του έλληνικού κράτους πού συμβάλει στον εκτουρκισμό των Πομάκων διά τής εκπαιδευτικής του πολιτικής», γιά τους διαμαρτυρούμενους Πομάκους πού «έως καί πρόσφατα διαμαρτύρονται αλλά τό έλληνικό κράτος παραμένει άπλός θεατής τής τουρκικής

επιδίωξης», γιά τήν γνωστή λίγο πολύ ιστορία μέ τό «Σούλι» των Πομάκων καί τίς Πομάκισσες πού έπεσαν στον γκερεμό σάν αντίκυρσαν τους άντρες τους νά επιστρέφουν εξισλαμισμένοι, γιά τήν (μερικώς) θρακοελληνική τους καταγωγή. Καί κατέληγε τότε ό σημερινός νομάρχης τής Ν.Α. γιά «όλους αυτούς πού ασκούν τήν πολιτική στον χειρισμό του πομακικού θέματος»: «Οί ευθύνες είναι ξεκάθαρες. Έμμεσα ώθούν έναν λαό μέ άρκετή ελληνικότητα στην καταγωγή του, μέ βάση τήν όμοιότητα της θρησκείας τους πρός τους Τούρκους. Όσα δικαιώματα έχουν οί Άραβες καί Άφρικανοί μουσουλμάνοι γιά τήν μουσουλμανική μειονότητα των Πομάκων, άλλα τόσα έχουν οί Τούρκοι. Γενώνται δύο

βασικά έρωτήματα: Μέ ποιά λογική διδάσκει τό έλληνικό κράτος τήν τουρκική στους Πομάκους; Ποιός ώρισε τους Τούρκους προστάτες τής μουσουλμανικής μειονότητας των Πομάκων τής Θράκης καί γιατί οί Έλληνες ιθύνοντες συζητούν ένα τέτοιο θέμα μαζί τους; Περαιώντας ένα έχω νά τονίσω: Όλοι οί άρμόδιοι είναι ύπεύθυνοι. Η ευθύνη τους δέν μετριάζεται επειδή "έτσι τά βρήκαν". Ο καθένας είναι ύπεύθυνος καί άν δέν έχει τό σθένος νά ενεργήσει τά δέοντα, άς παραχωρήσει σ' άλλους τή θέση του.»

Αυτά τά πολύ σωστά πρίν 25 χρόνια. Σήμερα άραγε ό νομάρχης Ξάνθης συμφωνεί μέ τον τότε έαυτό του; Ή μήπως τον άναγνωρίζει κάπου εκεί πρός τό ...τέλος;

SIRA SENDE!
HAYDI, OY KULLANMAYA
YUNANISTAN'A.
GIDIS VE DONUS ICIN
BEDAVA OTOBUS
15 Ekim Pazar günü
Yunanistan'da yapılacak
seçimlere katil, oyunu kullan
gücünü hissettir.

Obdilerin Hareket Tarihleri:
 12 Ekim 2004 Perşembe
 13 Ekim 2004 Cuma
 14 Ekim 2004 Cumartesi

KAYIT İÇİN 0 (224) 251 17 14
 (Bali Trakya Türkleri Dayanma Derneği Bursa Şubesi)

Organizasyon: **BTDD BURSA ŞUBESİ**

Άνοιχτή πρόσκληση
σέ εκλογικό πάρτυ

Στή διπλανή καταχώρηση διαβάζουμε γιά τήν κινητοποίηση πού γίνεται από τήν άλλη πλευρά του Έβρου, προκειμένου νά έρθουν νά ψηφίσουν οί συμπατριώτες μας πού ζουνε μόνιμα ή όχι στην γείτονα: Τά λεωφορεία θά ξεκινούν από τήν Προύσσα κάθε μέρα καί ή αλέ-ρετουρ μεταφορά θά είναι ΔΩΡΕΑΝ. Αυτό πού δέν λέγεται είναι τό τί ψηφοδέλτιο θά κρατάνε οί ταξιδιώτες.

Κι εντάξει, μπορεί σέ μερικές περιπτώσεις νά είναι γνωστό (καθότι κάποιου προνόησαν, όρισμένοι καί μέ επιτόπια ταξείδια τους), άλλου όμως...

Όλλανδικά μαθήματα δημοκρατίας

Συνέχεια από τήν 1η σελίδα

Αργότερα όμως ή στάση τους εκείνη κριθηκε από τον Τύπο καί τίς άρμενικές οργανώσεις ...ύποκριτική γιατί προέβησαν σέ δηλώσεις πού άμφισβητούσαν τήν άπόφαση. Έτσι δέν απέφυγαν τελικά τήν διαγραφή από τό κόμμα τους.

Προσπαθήστε τώρα νά κάνετε σύγκριση μέ τά ισχύοντα στην έλληνική Θράκη, όπου όχι μόνο κανείς κομματάρχη δέν τολμάει νά θέσει στους μειονοτικούς ύποψηφίους του ζήτημα ιστορικής άποτιμήσεως (όπως ή Αρμενική ή ή Ποντιακή Γενοκτονία) αλλά θεωρεί καί αυτονόητη τήν κεμαλική ιδεολογία: Δέν τους ζητά παρα μόνάχα νά προσχωρήσουν στό ψηφοδέλτιο, φέροντας μαζί μέ τίς ψήφους καί όλη τήν φασιστορατσιστική τους αντίληψη: Καμμία καταδίκη γιά τήν εισβολή στην Κύπρο, ούτε λέξη γιά τά έθνικά μας δίκαια ή τό κάζους μπέλι, πουθενά αναφορά σέ μη τουρκική μουσουλμανική παρουσία (Πομάκων, Ρωμά) στη Θράκη. Αντιθέτως, είναι άκριβώς οί ίδιοι οί πλειονοτικοί πού προσχωρούν στη ρητορική (μόνο) τους: Ξεχνιέται κάθε λόγος περί έθνικών θεμάτων, υίοθετούνται - έστω φραστικά - όλα τά «θρακικά» αίτήματα της Άγκυρας, άποφεύγεται όποιαδήποτε μνεία του έλληνοτουρκικού (κακού) παρελθόντος, μέ άποκορύφωμα τον επί της ουσίας μη έορτασμό στην Κομοτηνή των καθιερωμένων έπετειών της Μικρασιατικής Καταστροφής καί τής γενοκτονίας των Ποντίων!

Πρίν όκτώ χρόνια ό **Κώστας Ζουράρις** μέ συνέντευξή του στον «Αντιφωνητή» ζητούσε από τά κόμματα νά άπαιτήσουν

Έλλαδική κατάντια: Ο Ντεντέ έγκαλεί πρωτοσέλιδο τους «Τούρκους» πού στηρίζουν Βαβατσική στην Κομοτηνή. Ο λόγος: Η συμμετοχή του Δήμου στις έπίσημες εκδηλώσεις μνήμης (17-9-06) τής Μικρασιατικής Καταστροφής!

από τους μειονοτικούς ύποψηφίους τους τό στοιχειώδες: μία δήλωση πίστης στά δημοκρατικά αυτονόητα του πολιτεύματός μας. Φυσικά τίποτε δέν έγινε στην κατεύθυνση εκείνη, αντιθέτως γίνανε πολύ χειρότερα τά πράγματα, μέ τήν αίσθηση τής άξιοπρέπειας καί τής αυτοεκτίμησης νά έχουμ όριστικά άπωλεσθει σέ συλλογικό επίπεδο. Μās χωρίζουν ακόμη έτη φωτός (καί σ' αυτό τό θέμα) από τήν Όλλανδία...

K.K.

Κουβαδιές λάσπης κατά Εύριπίδη!

Συνέχεια από τήν 1η σελίδα

Έτσι λοιπόν, στην έφημερίδα του μεγαλοεργολάβου ανακάλυψαν ότι γιά τά προβλήματα πού δημιούργησε στην «Αλληλεγγύη» ό βιομήχανος Χαραλαμπόπουλος (καί γιά τά όποια διώκεται) φταίει τό... ΥΠΕΞ, τό όποιο δέν έχει καν φτάσει νά έλέγξει τήν εκτέλεση του έργου, ώστε νά συναινέσει ή όχι! Ανακάλυψαν επίσης ότι δόθηκαν μέ άπευθείας ανάθεση έργα (ψευδές), ότι έλειπαν προβλεπόμενες έγγραμικές τής ΣΤΑΡ (άσχετο!), ότι ό Χαραλαμπόπουλος είχε συνοδεύσει τον Εύριπίδη μαζί μέ

άλλους 14 επιχειρηματίες τής Ροδόπης σέ ταξείδι του στό ...Άζερμπαϊτζάν (όποια διαπλοκή, έτσι)... Ακόμη καί τήν κοινή προσπάθεια όλων γιά άποκατάσταση τής προκληθείσης ζημίας τής ΕΑΣ Ροδόπης τήν βρήκαν ύποπτη!

Καταλαβαίνουμε τό άγχος των Αθηναίων πού δέν μπορούν νά βρουν πουθενά φάουλ στον συμπατριώτη μας ύφυπουργό, ό όποιος πήρε μία θέση πού θεωρούσαν καταρωμένη από τά γνωστά τους τζάκια. Όμως νά συμπράττουν καί κάποιου συντοπίτες μας γιά κομματικούς λόγους, εκθέτοντας μάλιστα τον Εύριπίδη πού πασχίζει νά κερδίσει κάτι ό τόπος μας από τήν παρουσία του στό ΥΠΕΞ (έπί δεκαετίες καμμία προμήθεια δέν είχε γίνει από τή Θράκη!); Καί λίγη τσίπα δέν θά έβλαπτε όρισμένους...

«Χαμηλές πτήσεις» «σιντριβανάτες»! (ή αλλιώς «Κομοτηνή, πόλη καθαρή»!)

Του Ψευδο-Αρκά Γ.Σ.

Φέτος το καλοκαίρι βρέθηκα στην Κομοτηνή. Από τότε που η μάνα μου εγκατέλειψε τον πατέρα μου για το χελιδόνι, είμαι ένα σπουργίτι σε διαρκή αναζήτηση. Έλεγα πως στην φοιτητούπολη θα 'ταν πολύ πιθανό να 'βρισκα τη μάνα μου και να ξέφευγα από την στείρα επιτήρηση του κερατά του πατέρα μου, αλλά πού! Ακόμη κι εδώ με ακολούθησε κι έβρισκε συνεχώς τρόπους να μου τη σπάει! Το ευτύχημα ήταν πως στην Κομοτηνή συνάντησα πολλά σπουργιτάκια ζεπεταρούδια, με τα οποία και γίναμε αμέσως φίλοι!

Τα σπουργιτάκια της Κομοτηνής είναι σίγουρα τα πιο τυχερά πλάσματα στον κόσμο, ειδικά όσα φωλιάζουν στον πλάτανο της πλατείας! Έχουν το προνόμιο να τσαλαβουτούν στα νερά όλη την ώρα και να μην διωθούν ποτέ! Το μεγαλύτερο αγαθό που απολαμβάνουν, πάντως, είναι η τεράστια λεκάνη που 'χουν τοποθετήσει για χάρη τους οι τοπικές αρχές, για την ανάγκη τους! Πρόκειται για μια υπερσύγχρονη λεκάνη, με το νερό να ρέει ασταμάτητα, και με τεράστιο άνοιγμα ώστε να μην της ξεφεύγει κουτσουλιά! Ο πατέρας μου ο αστοιχείωτος επιμένει ότι δεν είναι λεκάνη αλλά σιντριβάνι, μα πού μπορεί να καταλάβει αυτός από σύγχρονες ανέσεις! Το δυστύχημα

είναι ότι συνέχισε να επιμένει και να με πρήζει με ακατανόητες παρατηρήσεις του τύπου «μη λερώνεις το σιντριβάνι», αλλά ποιος τον κουτσουλά! Άλλωστε, όλα τα ντόπια σπουργιτάκια την ίδια τακτική ακολουθούν, προτιμώντας την λεκάνη από τον πατέρα μου! Τι δηλαδή, δεν ξέρουν τα ντόπια πουλιά και ξέρει ο κερατούκλης μου;

Εκείνο που δεν μπόρεσα να καταλάβω ήταν μόνο η μουρμούρα των ανθρώπων. Όλο γκρίνιαζαν για τα νερά που μονίμως είναι βρόμικα και για τα σκουπίδια στα νερά ή στον πάτο της λεκάνης. Ειδικά όμως για τα σκουπίδια δεν έχουν καθόλου δίκιο να διαμαρτύρονται, αφού σε τελική ανάλυση δεν ευθυνόμαστε τα σπουργιτάκια για αυτά, παρά μόνο οι ίδιοι οι άνθρωποι! Όχι τίποτε άλλο δηλαδή, αλλά πέραν των άδικων κατηγοριών που μας απευθύνουν, φαίνεται πως δεν έχουν καθόλου τρόπους. Μα καλά, δεν τους έχει πει ποτέ κανείς πως δεν ρίχνουμε χαρτιά και άλλα σκουπίδια στη λεκάνη; Τι πρέπει να γίνει δηλαδή, να τους βάλουμε και καμιά πινακίδα που να τους το υπενθυμίζει διαρκώς; Και να 'χαν να τραβήξουν και το καζανάκι, να καταλάβαινα ότι απ' την πολυσύνθετη λειτουργία μπερδεύτηκαν. Όμως με τέτοια υπερσύγχρονη λεκάνη, όπου το νερό ρέει διαρκώς, δεν δικαιολογούνται με τίποτα.

Πάντως η κατάσταση φαίνεται ότι θα τους ικανοποιούσε πολύ περισσότερο στη γειτονική πόλη, την Αλεξανδρούπολη. Έχει κι εκεί μια τεράστια λεκάνη, δίπλα σ' έναν φάρο στην παραλιακή. Περάσαμε από κει σε μια μονοήμερη εκδρομή

μας στο δέλτα του Έβρου, προσωπικά έλπιζα μάλιστα ότι θα συναντούσα τη μαμά μου με το χελιδόνι, όμως μάταια... Εμένα δεν μου άρεσε

καθόλου στον φάρο της παραλιακής. Η λεκάνη της Αλεξανδρούπολης ήταν αχρησιμοποίητη, αναρωτιέμαι γιατί την κατασκεύασαν! Χώρια που δεν είχε κοντά ούτε έναν πλάτανο για δείγμα, να φωλιάσουν τα σπουργιτάκια της ακριτικής πόλης! Χάλια, χάλια! Τώρα γιατί οι άνθρωποι την αναφέρουν ως μέτρο σύγκρισης και καθαριότητας σε σχέση με την λεκάνη στην πλατεία της Κομοτηνής, αυτό δεν το κατάλαβα... Άλλωστε, τι νόημα έχει να φτιάχνεις λεκάνες και να μην τις χρησιμοποιείς;

Γενικά, νομίζω πως είναι άκρως υπερβολικοί κι έχουν απόλυτο άδικο οι άνθρωποι στην Κομοτηνή να διαμαρτύρονται για πολλά σκουπίδια σε δημόσιους χώρους. Εδώ υπάρχει τέτοια περιποίηση για τα πουλιά με τις υπερσύγχρονες λεκάνες (έχει και μία αντίστοιχη στη μέση του πάρκου, μα αυτή είναι για τους σκύλους, ειδικά ο χώρος κάτω απ' τη γερουσία!), είναι δυνατόν να μην υπάρχει μέριμνα για τους ανθρώπους; Το «Κομοτηνή, πόλη καθαρή» είναι σύνθημα ανταποκρινόμενο στην πραγματικότητα. Προσωπικά ικανοποιήθηκα τόσο από την πόλη με το υψηλό επίπεδο διαβίωσης για τα σπουργιτάκια και τα αδέσποτα σκυλιά, ώστε σκέφτομαι να προτείνω και στα ζαδέρφια μου την μόνιμη εγκατάστασή μας εδώ, στον πλάτανο της πλατείας με την υπεραντόματη λεκάνη. Ξέρω βέβαια ότι ο πατέρας μου θα τσινήσει, αλλά να μην το ξαναπούμε: αυτόν, από τη μάνα μου μέχρι το χελιδόνι, ποιος τον κουτσουλά! (Σιγά μην αφήναμε την λεκάνη για τον πατέρα μου!)

Ζητάνε δάσκαλο. Θέλουν πολλά;

Μεταφέρουμε την αγωνία των Ελλήνων της ευρύτερης περιοχής Κιέλου Γερμανίας προς το ΥΠΕΠΘ, έτσι όπως είχε εκφραστεί με επιστολή άρμοδιως του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, από τον περασμένο Ιούνιο, όταν μετατέθηκε ή μοναδική δασκάλα των 42 παιδιών τους. Δυστυχώς, παρότι βαδίζουμε ήδη τον Οκτώβριο, ακόμη τίποτε δεν φαίνεται να προχωρά για την αντικατάσταση της εκπαιδευτικού - όπως ακριβώς τό φοβόντουσαν οι άνθρωποι. Σημειώνουμε ότι πρόκειται για τὰ παιδιά τόσο των αποδήμων Ελλήνων όσο και των στρατιωτικών μας του Πολεμικού Ναυτικού που είναι άποσπασμένοι για 2-3 χρόνια στην περιοχή.

Τί γίνεται λοιπόν; Είναι θέμα Γραφείου Γερμανίας, ΙΠΟΔΕ, ΥΠΕΠΘ; Θα λύσει κανείς, έστω και καθυστερημένα, τό πρόβλημα των συμπατριωτών μας;

Δολοφονία δασκάλου!

Από τον Όμιλο για την Διεθνοποίηση της Ελληνικής Γλώσσας (ΟΔΕΓ) πληροφορηθήκαμε για την αποτρόπαια δολοφονία του διορισμένου (από το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας) στο Ούζμπεκιστάν, εκπαιδευτικού Γιώργου Τριάρχη. Ο Γιώργος Τριάρχης υπήρξε εξαιρετικός δάσκαλος, άκεραιος και ανιδιοτελής άνθρωπος, απολύτως άφοσιωμένος στις αρχές και τα ιδανικά της Ελλάδας και της Ελευθερίας. Στην έξαιτη του παρουσία στην Τασκένδη κατάφερε να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για όρθη κι εποικοδομητική διδασκαλία της Ελληνικής γλώσσας σε περισσότερα από 700 άτομα (όχι μόνον Ελληνικής καταγωγής) και να προβάλλει κατά μοναδικό τρόπο τον ελληνικό πολιτισμό στην ομογένεια, τὰ δύσκολα προβλήματα της οποίας διαρκώς προέβαλλε υπηρέσιακά ή διά του Τύπου. Ο ΟΔΕΓ συνεργάστηκε με τον Γιώργο Τριάρχη από τό 2001, ενίσχυσε και προέβαλε τό μεγάλο του έργο. Πρό ημερών ή είδηση για τόν φρικτό του θάνατο (κάποιοι φαίνεται να τόν πέταξαν στό κενό από μία οικοδομή) λογικά συνδέθηκε με τις πρόσφατες καταγγελίες του για κυκλώματα που ροκανίζουν χρήματα του ΥΠΕΞ που δίνονται για τήν προώθηση της ελληνομάθειας. Ελπίζουμε ή ελληνική πολιτεία να φροντίσει για τήν διαλεύκανση του φόνου, τιμώντας τό έργο και τή μνήμη του έκλιπόντος.

ΣΕΒΔΥΝΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ (ΜΑΡΩ)
Βοηθός Βρεφονηπιοκόμου -Αθλήτρια του ΓΑΣ
Υποψήφια Νομαρχιακή Σύμβουλος Ροδόπης
μέ τήν **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ** και
μέ νομάρχη τόν **Άρη Γιαννακίδη**

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (Ο λόγος στον Οικολόγο:)

Μεσημέρι άβατου Σαββάτου στην κεντρική πλατεία λιάζονται στις πλάκες πλαστικά παρατημένα λάβαρα επικής προεκλογικής εκστρατείας.

Μέχρι πρότινος, οικολογικές πλαστικές διαταραχές ξαγρυπνούσαν τις ανησυχίες αδυναμίας φυματικής γί' αφομοίωση κι ανακύκλωση Εξού κι οι λυρικοί προβληματισμοί γί' ανεξέλεγκτα κομπογιαννίτες-πετρελαιοφόρα επιδιδόμενα σ' εντριβές πετρελαίου στη θάλασσα να γιάνει από τη μόλυνση (εγγυημένη η πετρελαϊκή γιατρεία για τα κρουάματα του περιβάλλοντος) Εξού κι οι λυρικοί προβληματισμοί για την υδρόγειο μπάλα φωτορυθμικών λαμπτήρων ηχορύπανσης και φωτορύπανσης μες στη χαώδη συμπαντική ντίσκο για ατμόσφαιρα, χωρίς ατμόσφαιρα.

Απ' το άβατο Σάββατο η αισιοδοξία προσβάσιμη μ' αντισώματα ανοσίας στη μόλυνση χάρη στην άρτι αποκαλυφθείσα ιδιότητα του χαριστικά ανεκτικού κι αδιάφορου πλαστικού ν' ανακυκλώνεται μαχητικά κάθε τετραετία (ή και νωρίτερα) στις εκλογές.

Γιάννης Στρούμπας

Μία ακόμη έπιμελημένη, κατατοπιστική και ενδιαφέρουσα έκδοση κυκλοφόρησε στη Θράκη, ή δουλειά των Α. Δομτζίδη και Ν. Κόκκα για τὰ Κιμμέρια Ξάνθης. Καθώς ή στροφή προς τήν τοπική ιστορία ενισχύεται, όλο και νέες ψηφίδες προστίθενται στό ξεχασμένο πρόσωπο του τόπου μας. Μυκηναϊκά κάστρα, βυζαντινά έρείπια, μουσουλμανικοί τεκέδες, ρωμενικά δημοτικά τραγούδια, προσφυγικές εγκαταστάσεις, πομάκια έθιμα και παζάρια των τσιγγάνων (Ρωμά) ανακατεύονται όλα σέ ένα θρακικό χαρμάνι για να δώσουν αυτή τήν μοναδική φυσιογνωμία στόν τόπο μας πού πρέπει να τήν ανακαλύψουμε εκ νέου. Η άνωτέρω έκδοση πού επιχορηγήθηκε από τόν Δήμο Ξάνθης δείχνει τόν κατάλληλο δρόμο.

Στή μνήμη του παπα-Δημήτρη

Έρχονται συχνά-πυκνά στιγμές που σε κάνουν να νιώθεις πως «στο χειρότερο του έλληνισμού κομμάτι, στην Ελλάδα ζείς». Μά την αλήθεια, το βλέπεις με τα μάτια σου «τό ρόδο καταγής βγάζει καπνό», «δέν υπάρχει έλπίς, στην Ελλάδα ζείς»! Τη στιγμή αυτή πουλάει το θέμα της διαφθοράς, και ο κάθε λογής «αδιάφθορος» μάς βομβαρδίζουν με τις ήθικολογίες τους μέσω της τηλεόρασης, τού ραδιοφώνου, τών εφημερίδων. Τό χειρότερο απ' όλα: μάς θεωρούνε ήλιθιους, μάς μιλούν σαν να είμαστε ζώα! Έ μά όντως έχουνε περισσό θράσος αυτοί οί λίγοι που έχουνε τό πάνω χέρι για ό,τι γίνεται σ' αυτή την χώρα!

Μπουχτισμένος όπως πολλοί άλλοι συμπατριώτες μου, προτίμησα να κλείσω την τηλεόραση αυτές τις ημέρες και την άνοιξα αποκλειστικά για να δώ την έκπομπή «Ανιχνεύσεις» στην ΕΡΤ 3, και όμολογώ πως ένιωσα σαν τον Βεδουίνο που βρίσκει μία όαση, μετά από μέρες όδοιπορίας στην έρημο. Θα σταθώ σε μερικά σχόλια που ειπώθηκαν στην παραπάνω έκπομπή από τον καθηγητή κ. Γιανναρά και δράττομαι της ευκαιρίας να μιλήσω για τον πατέρα Δημήτριο Θεοδώροπουλο, μία σημαντική μορφή για την Ξάνθη, που κοιμήθηκε πρόσφατα, αφήνοντάς μας πνευματικά όρφανούς.

Ο κύριος Γιανναράς αναφέρθηκε στην κοινωνικότητα που υπήρχε πριν καιρό στην χώρα μας, την οποία «έμεεις οί παλιοί την προλάβαμε», όπως είπε. Μόλις που την προλάβαμε κι έμεεις οί νέοι, όταν είμαστε παιδιά, στην τελευταία της φάση, στα μέσα της δεκαετίας τού '80. «Για να φύγουμε από τον βραχνά της διαφθοράς έχουμε ανάγκη από μπροστάρηδες, οί όποιοι θα διακονούν τό πλήθος, βγαίνοντας ό καθένas από τόν έγωισμό του», τόνισε ό καθηγητής, συμπληρώνοντας «ή έμπνευση έρχεται

από τό παράδειγμα, μόνο έτσι μπορεί να κινηθεί κάτι μέσα στην κοινωνία...». Για τούς κατοίκους της Ξάνθης λίγο-πολύ είναι γνωστά αυτά που θα γράψω, νιώθω έντονη την ανάγκη ωστόσο να πώ λίγα πράγματα για έναν από τούς μπροστάρηδες, για έναν άνθρωπο που διακόνησε τόν κόσμο της Ξάνθης για πάνω από μισό αιώνα, ξεπερνώντας τόν έγωισμό και τόν εαυτό του.

Ένα από τὰ πολλά δρομάκια στην Παλιά Πόλη, τό όποιο οδηγεί στην Πλατεία Μητροπόλεως, είναι γνωστό σε πολλούς διότι εκεί υπήρχε τό «Σοκάκι». Τό «Σοκάκι» ήτανε στην ουσία μία «τρύπα», ένας μικρός χώρος, τόν όποιο οί πρώτοι φοιτητές τού Πολυτεχνείου είχανε μετατρέψει σε στέκι. Εκεί μαζεύνοντουσαν φοιτητές, καθηγητές,

και σιγά-σιγά πλησίαζε κι άλλος κόσμος, κόσμος πολύς και σύντομα άρχισαν να γίνονται ήρωικές συζητήσεις για τή μοίρα αυτού τού τόπου, για την Ορθοδοξία, τόν Μαρξισμό, και άλλα πολλά θέματα.

Ο πατέρας Δημήτριος έμενε με την πρεσβύτερα Αγγελική λίγο πιό πέρα, στην Πλατεία, δυό βήματα από τόν μητροπολιτικό ναό τού Τιμίου Προδρόμου, στόν επάνω όροφο ενός παλιού αρχοντικού που τού είχε παραχωρήσει ή Μητρόπολη. Έζησε εκεί πολλά χρόνια, από τότε που

ήρθε δηλαδή νέος ιερέας από την πατρίδα του την Ηλεία και άφησε την δική του σφραγίδα στον τόπο μας.

Ο παπα - Δημήτριος άγκάλιασε τούς φοιτητές και τό «Σοκάκι». Άνθρωποι που δήλωναν άθιοι και αναρχικοί τού άσπάζονταν τό χέρι, τόν θεωρούσαν επίγειο Άγγελο. Πολλοί νέοι άνθρωποι φωτίστηκαν από τή σοφία αυτού τού γέροντα. Ο πατέρας Δημήτριος ένέπνευσε, υπήρξε παράδειγμα προς μίμηση: οί πλέον άθιοι και αναρχικοί φοιτητές όργάνωναν επισκέψεις στο Άγιον Όρος, καλούσανε ήγουμένους και πνευματικούς ανθρώπους για συζητήσεις, άγκάλιασαν τόν Νικόλαο Ψαρουδάκη - με τήν δημιουργική άφέλεια, κατά τήν γνώμη μας, τού νεοφώτιστου - ό παπα-Δημήτριος υπήρξε πνευματικός πατέρας χιλιάδων ανθρώπων, κατέκτησε τις καρδιές μας με τήν αγιότητα του. Τό σπίτι του ήταν πάντοτε άνοιχτό, σε Χριστιανούς και Μουσουλμάνους, σε όποιοδήποτε, όποιαδήποτε ώρα της ημέρας. Είναι άμέτρητα για παραδείγματα ανθρώπων, οικογενειών που σώθηκαν στην κυριολεξία από τήν σωτήρια βοήθεια τού εύλογημένου αυτού ανθρώπου.

Αυτό που δυστυχώς δέν θα γευθούν αυτοί που δέν τόν γνώριζαν, και ούτε είναι δυνατόν να τό περιγράψει κανείς όσο μάστορας και άν είναι τόν λόγο, είναι ή όμιλία τού γέροντος αυτού: ό τρόπος που μιλούσε, ή τρεμάμενη φωνή του είχε κάτι τό χαρμόσυνο, τό Πασχαλινό: καθότανε σε ένα ξύλινο σκαμνί (ποτέ σε καρέκλα!) και όλοι κρέμονταν από τὰ χείλη του, τόσο φωτισμένα ήτανε τὰ λόγια του. Τί θέαμα και αυτό... Καθηγητές πανεπιστημίου, άξιοματικοί τού έλληνικού στρατού, άνθρωποι μεγάλης μόρφωσης οί όποιοι κατείχαν μεγάλα αξιώματα, διψούσαν για να άκούσουν έναν λόγο ώφέλιμο από τόν γέροντα.

Ο παπα - Δημήτριος κοιμήθηκε στις 19/9/06, έναν χρόνο μετά την κοίμηση της παπαδιάς (άλλη μία άναντικατάστατη φιγούρα). Κηδεύτηκε στην Μητρόπολη της Ξάνθης στις 20/9/2006, αφήνοντας χιλιάδες ανθρώπους πνευματικά όρφανούς. Στην έξόδιο ακολουθία παραβρέθηκε πλήθος πανεπιστημιακών, αρχόντων τού τόπου, στρατιωτικών, άπλων ανθρώπων που έζησαν από κοντά τόν παπα-Δημήτρη. Τόν άνθρωπο που δέν δέχτηκε ποτέ ούτε μία δραχμή από κανέναν. Τόν πνευματικό που έτρεχε στα σπίτια όποτε τόν καλούσαν, άκόμη κι άγρια μεσάνυχτα άν υπήρχε ανάγκη. Τόν άνθρωπο που άσκήτευε μέσα στην πόλη σαν έρημίτης στα Καρούλια τού Αγίου Όρους: πετσι και κόκκαλο, βαριά νηστευτής, κοιμότανε τό πολύ τρεις με τέσσερις ώρες τήν ημέρα, καλλιεργούσε τήν αδιάλειπτη προσευχή.

Η συγκίνηση τώσων και τώσων ανθρώπων που γνώρισαν τήν αγία αυτή μορφή είναι τεράστια, ή όρφάνια άβάσταχτη: ή πόρτα τού αρχοντικού σπιτιού, μπροστά από τήν Μητρόπολη, ήτανε πάντοτε άνοιχτή... Σάν μωρά παιδιά κλαίγανε επίσημοι άνθρωποι μπροστά από τήν σωρό ενός επίγειου άγγέλου! Ποιός θα άντικαταστήσει αυτό τό τεράστιο κενό;!

Άν για μένα, όπως και για όσους τόν γνώρισαν, υπάρχει Ελλάδα, Ρωμοσύνη, Ορθοδοξία, αυτά τὰ πράγματα είναι συνδεδεμένα με μία τρεμάμενη, σαν παιδική, φωνή, ή όποια ψέλλιζε αρχαία λόγια μπροστά από τήν Αγία Τράπεζα. Μία φωνούλα ή όποία μάς ζέσταινε μέσα στόν κρύο Χειμώνα, τήν ώρα της πραινής λειτουργίας, με μία ζεστασιά που μάλλον δέν έρχεται απ' αυτόν τόν κόσμο... Με τήν κοίμηση τού ανθρώπου αυτού θαρρώ πως κλείνει ό κύκλος μίας έποχής. Τὰ τεκταινόμενα τών ημερών δέν αφήνουν πολλά περιθώρια αισιοδοξίας: έχουμε πάρει τόν κατήφορο, ή έποχή της κοινωνικότητας έχει πεθάνει.

Κυριάκος Παπαδόπουλος

Άγαπώ τή μάνα μου

Η τόσο άπλή, κατανοητή, αυθόρμητη και κοινότητα πρόταση τού τίτλου δέν νομίζουμε ότι χρειάζεται έρμηνείες. Καθένας άντιλαμβάνεται τό τί έννοώ με τήν έκφώνησή της και δύσκολα μπορεί κανείς να φανταστεί τί είδους έπεξηγήσεις θα μπορούσαν να ζητηθούν επ' αυτής.

Τί θα λέγατε ωστόσο άν βρισκόταν όρισμένοι που θα διεβλεπαν στην πρόταση αυτή μύρια όσα προβλήματα, έπιλήψιμα συμπλέγματα, άποκλίνουσες συμπεριφορές και κολάσιμες προθέσεις; Έχετε λοιπόν απέναντί σας κάποιον που δηλώνει έπιστήμονας και ισχυρίζεται,

όλο σοβαρότητα, πως με τό που διατυπώσατε τήν παραπάνω πρόταση, συμβαίνουν τὰ κάτωθι τρομερά και φοβερά:

- Αποσιωπάτε τή σχέση σας με τόν πατέρα σας, τούς άλλους συγγενείς και τούς φίλους σας, άρα έχετε προφανώς ένα πρόβλημα μαζί τους. Μήπως κατά βάθος επιθυμείτε τήν έξαφάνισή τους;
- Υπαινίσσεσθε ότι οί άλλες μάνες είναι παρακαταγιάνες, για να μην πώ και κι αυτό που συνήθως μαρτυρούν στην κερκίδα οί όπαδοί της μιάς ομάδας για τις μάνες τών παικτών, όπαδών κτλ τής αντιπάλου
- Θεωρείτε τούς άλλους ανθρώπους, που προέρχονται από διαφορετική μητέρα, όπωςδήποτε κατώτερους σας, περίπου ανθρώπινα σκουπίδια
- Είστε ένας μαμάκιας, ένα κομπλεξικό ανθρωπάριο που άδυνατεί να δεί πως κι ή μάνα του είναι μία γυναίκα με άρετές και έλαττώματα, όπως όλες
- Πιστεύετε ότι για τίποτε δέν ευθύνεται ή μητέρα σας, πως είναι μία αναμάρτητη αγία και άρνείστε να άντιμετωπίσετε κάθε άπόδειξη περι τού αντιθέτου
- Είστε ένα ανθρωπόμορφο τέρας που προκειμένου για τή μάνα του δέν θα δισταζε και να σκοτώσει, πλήττοντας τό υπέρτατο αγαθό της ζωής
- Είστε ένας ύποκριτης, σαν όλους εκείνους που έλεγαν τὰ ίδια άκριβώς λόγια μά τελικά άποσκοπούσαν μονάχα στην μητρική περιουσία
- Μεταξύ τών άλλων είστε κι άφέλης άφού άγνοείτε τήν πιθανότητα να μην είναι ή μάνα σας αυτή που πιστεύετε. Μήπως θυμάστε τή γέννα; Ποιές έπιστημονικές άποδείξεις διαθέτετε που να θεμελιώνουν τήν άγάπη σας;
- Αυτή που θεωρείτε μάνα σας δέν ήταν πάντα έτσι. Υπήρξε και παιδούλα, νέα, διαφορετική. Η εικόνα στο μυαλό σας δέν

είναι παρά μία μερική άποψη της, που μέσα στη ροή τού χρόνου παραλάσσεται. Ποιάν τελικά αγαπάτε, δέν τό γνωρίζετε

- Και τί θαρρείτε πως είναι άλλωστε αυτή ή περιήφημη μάνα σας; Μήπως δέν είναι κατά 75% νερό και τό άλλο άσβέστιο, άνθρακας, θείο, μαγνήσιο κτλ;
- Άρέσκεστε στα καλά λόγια τών τρίτων για τή μάνα σας, άγνοώντας ότι κι άλλες γυναίκες θα πετύχαιναν τὰ ίδια ή και περισσότερα, άν τάφερνε άλλιώς ή ζωή τους. Μιά σύμπτωση είναι ή άίγλη της και τίποτε παραπάνω
- Κι αυτό που λέτε «άγάπη» είναι άλλο ένα ψέμμα. Πως τό λέτε όταν έχετε φύγει από τό σπίτι, όταν κάνατε τή δική σας ζωή, όταν περνάτε μέρες δίχως να κάνετε κάτι γι' αυτήν; Αν δέ ύποκρίνεστε, αυταπατάσθε
- Επαναλαμβάνετε κάτι που είχε (μάλλον) πει και ό Χίτλερ, ό Στάλιν, ό Ταμερλάνος και ό Δρακουμέλ, άρα είστε τού ίδιου ήθικου αναστήματος μ' αυτούς
- Δέν άκουσα να καταδικάζετε τό έβραϊκό Όλοκαύτωμα. Σημαίνει αυτό κάτι;
- Όλα τὰ ανωτέρω δείχνουν τήν ανάγκη να προστατευθεί ή κοινωνία από τέτοιους επικίνδυνους και ποταπούς τύπους σαν κι έσας, πριν γίνει τό κακό: Όλοι οί πόλεμοι άλλωστε, τό μαρτυρεί ή ιστορική έπιστήμη, ξεκίνησαν από ανθρώπους που αγαπούσαν τις μητέρες τους.

Είναι προφανές ότι πρόκειται για τό άκρον άωτον τού παραλογισμού. Κι όμως, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΥΤΑ λέγονται από «έκσυγχρονιστικές» καθέδρας για τήν έξίσου αυτονόητη άγάπη για τήν πατρίδα μας! Και δεχόμαστε να συζητούμε τις δοκησιοφίες τών δολαριοκίνητων και τών καθυστερημένων, προσπαθώντας να εξηγήσουμε τό τί...έννοούμε έκφράζοντας τόν πατριωτισμό μας! Φτάνει με τις άπολογίες: καιρός να μιλήσουμε άνοιχτά για τή γελοιότητα και τόν ύποπτο ρόλο τών ψευτοδιανοούμενων.

Μπινελιές

- § Κανένας άρτιος αριθμός δέν είναι άκέρατος. Οφείλεις νασαι και λίγο περιττός (γύφτος)
- § Από τήν πρόσθεση πάμε στην Αφαίρεση
- § - Τί αριθμοί υπάρχουν κολλητήρι; - Άρτιοι και περιττοί. - Έσύ τί αριθμός είσαι σβούρα; - Άπέριττος.
- § Ο μόνος τρόπος για να υπάρχουν είναι να έχεις δοθεί στους άλλους. Υπόλοιπο στην καρδιά μηδέν για να ναι πλήρης
- § Στα μαθηματικά, μάς έλεγε ό Ραφαηλίδης (τί να κάνει άραγε;), ό μικρότερος αριθμός είναι τό δύο. Μόνος σου γάμο δέν μπορείς να κάνεις
- § Λουφάζουν τή μέρα οί ποντικοί και ροκανίζουν κάτω από τή σελήνη τὰ άρμενα
- § Στο τζαμί μόνον ό χότζας, ό κούκος απ' έξω!
- Δόν Σάντσο - VRIZO Ντου Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α Λ Α ΤΟΥΡΚΑ

Άληθεις για τὰ ἑλληνικά Βακούφια

Τὸ κείμενο τῆς Ἀρμενικῆς μειονότητας καὶ τῆς μειονότητας τῶν Ρωμιῶν στὶς ἐφημερίδες στὶς 26-9 μὲ τίτλο "Σ' αὐτὴ τῇ χώρα δὲν εἶμαστε ὄμηροι ἀλλὰ πολῖτες" ἦταν τὸ πῶς δυνατόν κείμενο πού ἔχουμε διαβάσει ἐπὶ χρόνια. Ἄς τὸ παραδεχτοῦμε, ντραπήκαμε. Ξέρετε ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον συζητημένα θέματα ἀνάμεσα στὴν Τουρκία καὶ τὴν Ε.Ε. τὰ τελευταῖα χρόνια ἦταν τὸ θέμα τῶν κοινοτικῶν περιουσιῶν (Βακούφια). Μὲ νόμο τοῦ 1935 ἔπρεπε νὰ καταγραφῶν καὶ μέσα σὲ συγκεκριμένο χρονικὸ διάστημα νὰ δηλωθῶν στὸ Κτηματολόγιο. Ὅμως τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριον ἀποφάσισε στὶς 8-5-1974 πὼς νόμιμα ἦταν μόνο ὅσα εἶχαν ἀποκτηθεῖ καὶ ἀνακοινώθηκαν μέχρι τὸ 1936. Ὅλα ὅσα ἀποκτήθηκαν μετὰ, πῆγαν στὸ Δημόσιο. Πέραν τούτου, μὲ νόμο τοῦ 1935 πού ἔλεγε πὼς "πλέον δὲν ὑπάρχει νομικὴ ἢ ἔμπρακτῃ ὑπαρξὴ", ὅλα πέρασαν στὴ Γενικὴ Διεύθυνση Βακούφιων. Τώρα ζητεῖται ἡ ἐπίλυση τοῦ θέματος τῶν ἀκινήτων πού, ἀφοῦ πέρασαν στὸ Δημόσιο ἢ στὴν Γενικὴ Διεύθυνση Βακούφιων, πούληθηκαν σὲ τρίτους. Τώρα οἱ μειονοτικοὶ συμπολίτες μας λένε «δῶστε μας πίσω τὰ βακούφια πού μᾶς πήρατε μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας». Τί πῶς φυσικὸ ἀπ' αὐτὸ τὸ αἶτημα; Ὅμως ἐμεῖς - ἡ καλύτερα οἱ ἀξιοὶ (!) καὶ τιμημένοι (!) εκπρόσωποί μας, καβαδιζοντας ψάχνουν νὰ βροῦν τρόπο νὰ μὴν ἐπιστραφῶν στυλοῦς πραγματικὸς κατόχους τὰ ἀκίνητα πού δὲν ἀνήκουν πλέον στὸ Δημόσιο ἢ στὴν Γενικὴ Διεύθυνση Βακούφιων. Ἀπὸ τὸ 2002 φέραμε τόσους νόμους γι' αὐτὸ τὸ θέμα ἀλλὰ δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ λύσουμε δίκαια. Λέμε ὅτι θὰ τὰ δώσουμε ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὄρο τῆς ἀμοιβαιότητας. Ἄν ψάξετε γιὰ μεγαλύτερη ντροπὴ ἀπὸ αὐτὴν δὲν θὰ βρεῖτε. Μὰ καλὰ, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποῖα χώρα πολῖτες εἶναι καὶ θέτετε θέμα ἀμοιβαιότητας; Ἄν κάποια ἄλλη χώρα κάνει λάθη προσπαθήστε νὰ τὴν φέρετε στὸν σωστὸ δρόμο. Ὁ πρωθυπουργός μας, ξεχνώντας πὼς ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶναι πολίτης τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, λέει "ἐξασφαλίστε τὸ τζαμί στὴν Ἀθήνα κι ἐμεῖς θ' ἀνοίξουμε τὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης.

(29-9, ἐφ. Χουριέτ, Ὁ. Ἐκσί)

Πὼς τὸ λένε τὸ ἀεροδρόμιο;

Στὰ χέρια μου ἔχω 3 ἔγγραφα πού ἔστειλε τὸ Ἐμπορικὸ Ἐπιμελητήριο Κων/λης σὲ διάφορα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα. Σὲ αὐτὰ κάνοντας λόγο γιὰ τὸ ἀεροδρόμιο «Ἀτατούρκ» τῆς Κων/λης ποτε δὲν χρησιμοποιεῖ αὐτὴ τὴν ὀνομασία. Ἀλλάζει τὴν ὀνομασία καὶ μιλά γιὰ ἀεροδρόμιο τοῦ Γεσίλκι. Πρόκειται γιὰ ἐσκεμμένη πρακτικὴ πού δὲν ἔτυχε ἀπλῶς μῖα φορά. Πρέπει νὰ ζητήσει συγγνώμη γιὰ τὸ λάθος του καὶ νὰ ἀνακοινώσει στὴν κοινὴ γνώμη πὼς δὲν πρόκειται νὰ ξαναγίνει. (29-9, ἐφ. Χουριέτ, Τσολασάν)

Τουρκικὴ κουζίνα

Πέντε εἰδικοί τῆς ὑγιεινῆς τροφίμων τῆς Ε.Ε. πού εἶχαν ἔρθει στὴν Ἄγκυρα γιὰ συνέδριο ὑγιεινῆς καὶ δυὸ Τούρκοι εἰδικοί δηλητηρίασθηκαν ἀπὸ τὰ φαγητὰ πού ἔφαγαν. Τὸ μενοῦ περιλάμβανε ντολμαδάκια μὲ κρέας, σαλάτα καὶ σούπα. Λίγη ὥρα μετὰ τὸ φαγητὸ ἄρχισαν νὰ παρουσιάζονται συμπτώματα δηλητηρίασης. Ἀπὸ παρόντες γιατροῦς 60 ἄτομα στάλθηκαν πίσω στὰ ξενοδοχεῖα ἢ στὰ σπίτια τους. Πέντε ὅμως Εὐρωπαῖοι καὶ δυὸ Τούρκοι εἰσήχθησαν στὸ νοσοκομεῖο. Ὁ τεχνολόγος τροφίμων τῆς παρασκευαστρίας εταιρείας, ὑπερασπιζόμενος τὴν δουλειὰ του, δήλωσε: Ἐμεῖς ἐκείνη τὴν μέρα ταῖσαμε 200 ἄτομα. Γιατὶ δηλαδή ἀρρώστησαν μόνο οἱ Εὐρωπαῖοι; (30-9, ἐφ. Χουριέτ)

Στρατός, τὸ ἰδανικὸ ἐνὸς πρύτανη!

Στὴν ὀμιλία του γιὰ τὴν ἑναρξὴ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κων/λης Μεσοῦτ Παρλάκ δήλωσε: Εἶμαστε ἐναντίοι σὲ αὐτοὺς οἱ ὅποιοι κινοῦνται μὲ τὴν μάσκα τοῦ κεμαλιστῆ, τὸν ἐκμεταλλεύονται γιὰ τοὺς δικούς τους ἰσλαμικοὺς σκοπούς. Τὸ πῶς μεγάλο μας στήριγμα εἶναι ὁ Στρατός. Ἐναντία ὄχι μόνο στοὺς ἐξωτερικοὺς ἀλλὰ καὶ στοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγει ὅτι στὶς περισσότερες διαμάχες γιὰ τὸν Στρατὸ ὑπάρχει κάποια κακὴ βούληση. (4-10-06, ἐφ. Χουριέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Ἀντιφωνήματα

Κλείνει στὰ ἐπόμενα 4 χρόνια ἡ γραμμὴ παραγωγῆς τῶν ἰσραηλινῶν ἀρμάτων Μερκάβα. Ἡ Χεζμπολά, σκορπίζοντας μὲ τὰ πυραυλάκια τῆς 49 ἀπὸ αὐτὰ, ἀπέδειξε τὸ «ἀρτιότερο ἄρμα» κονσερβοκούτι

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἐπιτροπὴ Ἐπικοινωνιῶν στὶς ΗΠΑ διέταξε νὰ καταστραφῆ ἡ μελέτη τοῦ 2004 πού ἔδειχνε ὑπερσυγκέντρωση τῶν ΜΜΕ σὲ λίγα χέρια! Κρούβε λόγιααα...

Τί λέει ὁ Σολτζενίτσιν στὸ νέο του βιβλίο «200 χρόνια μαζί» γιὰ τοὺς Ἑβραίους τῆς Ρωσίας; Ὅτι ἐπὶ ΕΣΣΔ ἦταν θύματα ὅσο καὶ θύτες, καὶ τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς μουσικῆς ἀστυνομίας προέρχονταν ἀπὸ αὐτούς

Βεβαίως αὐτὸ φάλτσαρε στὴ συγχορδία τῶν «αιωνίως ἀδικημένων θυμάτων» καὶ τὸ ρωσοεβραϊκὸ Κογκρέσο ἀντέδρασε διὰ τοῦ προέδρου του Γεβγένι...Σατανόφσκι (!!!)

Παρακολουθήσατε τίς ρωσικὲς ἀντιδράσεις στὴν ἀμερικανογεωργιανὴ πρόκληση μὲ τοὺς 4 συλληφθέντες Ρώσους; Καταλάβετε λοιπὸν τί σημαίνει κυρίαρχο κράτος, ἔτσι;

Ντάξει, κακοπληρωμένοι οἱ δάσκαλοι ἀλλὰ γιὰ νὰ ταυτιστῶ μαζί τους θάθελα καὶ κάτι ἀκόμη. Ν' ἀκούσω π.χ. τὴ γνώμη τους γιὰ τὸ νέο (κι ἄθλιο) βιβλίο Ἰστορίας τῆς Στ' τάξης

Χώρια ὅτι τὰ 1400 εὐρώ δὲν στέκουν οὔτε ὡς μαξιμαλιστικὸ αἶτημα, ὅσοι σενδικαλιστικὲς ἀλχημείες κι ἂν μηχανευτεῖς, σὲ μῖα χώρα πού ὁ ἐργάτης παίρνει τὰ μισὰ (καὶ πῶς, ἔ;)

Καλὸ τὸ ἐκσυγχρονιστικὸ ἀστεῖο μὲ τίς «Ἀνεξάρτητες - μὴ χέσω - Ἀρχές», ξέφτισε ὅμως πολὺ στὴν περὶπτωση τῆς Ἐπιτροπῆς

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Προεκλογικὰ «Τοξικά» σήμερα καὶ, βεβαίως, γκέστ στὰρ ὁ ἐπαῖων ἐπὶ θεμάτων σοφῆς πολιτικῆς τακτικῆς δήμαρχος Κομοτηνῆς. Ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἐπὶ 4 ὀλόκληρα χρόνια δημιουργεῖ ἐχθρούς. Καὶ ἐνῶ κοντεῦν οἱ ἐκλογές (καὶ ἔχει προφανὲς πρόβλημα ἐπανεκλογῆς) εἶπε ἐδῶ καὶ δυὸ μῆνες νὰ προβεῖ σὲ μῖα ἐκπληκτικὴ κίνηση ἀντιπερισπασμοῦ. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ δημιουργεῖ ΑΚΟΜΗ περισσότερους...

Καὶ καλὰ, ὅταν μιλάω γιὰ ἐχθρούς, πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως, μὴ νομίζετε ὅτι κυρίως ἐννοῶ ἐμᾶς, ἔ; Μὴ νομίζει δηλαδή κι ὁ ἴδιος πὼς κάνουμε τώρα σὰν παρεξηγημένες γκόμενες καὶ τὸν πολεμᾶμε ὑπογειῶς! Κατ' ἀρχὰς θεωροῦμε παντελῶς ἀνάξιο νὰ πολεμήσουμε κάποιον πού μᾶς προκαλεῖ οἶκτο - κι αὐτὴ πλέον γιὰ μᾶς ἡ περὶπτωσή του. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου, κακὰ παιδάκια εἶμαστε μὲν, δὲν λέω, ἀλλὰ ἐμεῖς τυχαίνει νὰ φοράμε παντελόνια καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ ποστιεὶς ἀπελθέτωσαν ἀφ' ἡμῶν. Ὅτι ἔχουμε στὸ μυαλό μας (καλὸ ἢ κακὸ) τὸ λέμε φόρα παρτίδα. Καὶ τὸ γράφουμε ξεκάθαρα - ἔστω κι ἂν ἐνίοτε τὸ καταντᾶμε τὸ ἔργο ἀκατάλληλο δι' ἀνήλικους. Αὐτὸ ἄλλοι τὸ ἐκτιμῶν καὶ ἄλλοι ὄχι, ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε τώρα...

Ξεκάθαρα κι ἀντρίκια πράγματα λοιπὸν! Οὐδεμῖα τάση ρεβανσισμού ὑφίσταται, παρότι, θὰ μπορούσαμε νὰ τοῦ κάνουμε ζημιὰ - κι ὁ ἴδιος τὸ ξέρει. Ἀπλῶς δὲν κρύβουμε τὴν ἀλήθεια σὲ ὅποιους ρωτοῦν τί ἔγινε, ἐνῶ συνήθως μάλιστα δὲν χρειάζεται κἄν νὰ ποῦμε τίποτα, μῖα πὼς τὸ πρᾶγμα ἔχει ἤδη κυκλοφορήσει. Δὲν θὰ τοῦ κάνουμε λοιπὸν τὴ μεγάλη ζημιὰ, ὅπως μᾶς ζητοῦν ἐνίοι ΠΟΛΥ ἀγριεμένοι φίλοι μας. Συνεπῶς ἀπλῶς καὶ μόνο θὰ ὑποστῆ τὴ φυσιολογικὴ ἀπώλεια ἀπ' ὅσους θὰ τὸν ψήφιζαν μόνο ἐξαιτίας μας (καὶ τώρα φυσικὰ τὴν ἔχουν

Ανταγωνισμοῦ μὲ τὸ γάλα καὶ τίς μίζες;

Προφανῶς αὐτὸ πού θὰ ψαρέψεις ἀπὸ τὸν βόθρο δὲν μετουσιώνεται ἀπὸ τὴν ταμπέλα πού θὰ τοῦ βάλλεις ἢ ἀπὸ τὰ παραμύθια πού θὰ τὸ ντύσεις γιὰ χάρη τῶν χαχόλων.

Κι ἀφοῦ μιλάμε γι' Ἀρχές: Τὸ Δ' Τμήμα τοῦ ΣτΕ, τάχθηκε μετ' Ἀρχὴ Προσωπικῶν Δεδομένων κι ἀπαγόρευσε (ἀρ. ἀπ. 2629/2006) στὸ Ὑπουργεῖο Ἀμυνας τὴ δημοσιοποίησιν "ἐπωνύμων" πού ἀπαλλάχθηκαν ἀπὸ τὴ στράτευση μὲ πλαστὰ πιστοποιητικά!!!

Δὲν κινδυνεύει, λέει, ἡ ἐθνικὴ μας ἀσφάλεια κι οὔτε θὰ σωφρονιστεῖ κανεὶς (!), ἄρα μὴ θίξουμε κάνα πηλιογούση (Θὰ δοῦμε ἄραγε ποτε ἕνα "Συνηγόρο τοῦ Ἑλληνα";)

Κατὰ τ' ἄλλα στὴν Ἑλλάδα τὸ πρόβλημα εἶναι τὸ «δεξιὸ παρακράτος», κατὰ τὸ γιωργάκι καὶ τοὺς σὺν αὐτῶ (Τί γιατί; Ἐνας νεκρὸς στὰ ΕΛΤΑ, ἕνας πού πνίγηκε στὴ βροχὴ, ἕνας ἀπὸ τροχαῖο, ἄρα...)

Λοιπὸν, συμφωνοῦμε μὲ τὸν Μητσοτάκουλα πού ἐπιμένει γιὰ τὰ Σκόπια καὶ τὴν σύνθετη ὀνομασία μὲ τὴ λέξη Μακεδονία μέσα. Τὸ προτεῖναμε ἄλλωστε ἤδη: Ψευτομακεδονία

Γ. Κότσιρας: Εἶμαστε τὸ πῶς πετυχημένο πείραμα τῆς ἀμερικάνικης τηλεόρασης - καταφέραμε νὰ ἀποβλακωθοῦμε ἐντελῶς!

Λέγεται Νικήτας Χουχούτας, εἶναι ὑποψήφιος δήμαρχος στὴ Σιθωνία καὶ εἶναι ἴσως ὁ μόνος στὴ χώρα πού δὲν ἔβγαλε ἀφίσεις μὲ γραβατωμένη μούχλα ἀλλὰ μὲ χιουμορ:

Κουτάλες μπλέ καὶ πράσινες, συνθήματα

κάνει πάλι γι' ἀλλοῦ) ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κάποιους πού θὰ τὸν ψήφιζαν οὕτως ἢ ἄλλως, ἀλλὰ πλέον τὰ ἔχουν πάρει στὸ κρανίον. Τώρα βεβαίως σὲ πόσες δεκάδες ἢ ἑκατοντάδες ψήφους θὰ μεταφραστῆ ἐν τέλει ὅλο αὐτὸ, θὰ σᾶς γελᾶσω. Ἔ, πού νὰ ξέροντε δηλαδή ἐμεῖς, ψηφοτσομπάνηδες δὲν εἶμαστε, νὰ παίρνουμε τὰ πρόβατα νὰ τὰ σαλαγάμε στὴ ραχοῦλα! Αντιθέτως, ἐμεῖς ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ ἔντυπο ἀπευθυνόμενος μόνο σὲ νοήμονες καὶ προβληματισμένους ἀνθρώπους - καὶ ἀνάλογα βεβαίως τοὺς συμπεριφερόμαστε. (Καὶ μᾶλλον θὰ εἶμαστε κι οἱ μόνοι μὲς στὴν Κομοτηνὴ, ἔ; Ὅλοι οἱ ἄλλοι, καὶ σὲ νοήμονες νὰ ἀπευθύνονται, χαχόλους καὶ πρόβατα τοὺς θεωροῦν)...

Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ κακιασμένες ἀδερφές ἂν ἦμασταν, τί νὰ τὸν πολεμήσουμε, ρε παιδιά! Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τόσο ἀποτελεσματικὸς στὸ νὰ πολεμᾶ ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸ του! Πῆγε καὶ χέστηκε μὲ τοὺς μουσικοὺς στὸ Πήλιο, ἔχασε ἀπὸ κεί ἕνα κάρου ψήφους! Ἐγὼ μετὰ ἡ ἱστορία μὲ τὸ πανηγύρι τῆς Καρυδιάς, τὸν βρίζανε οἱ μισοὶ Καρυδιῶτες! Τώρα βγήκε τίς προάλλες στὸ γυαλί καὶ δήλωσε περήφανα πὼς ἀρνεῖται νὰ μοιράζει χαμόγελα καὶ νὰ χαϊδεύει πλάτες! (Καὶ καλὰ, ἐμεῖς δὲν εἶπαμε νὰ χαϊδεύει πλάτες, νὰ μὴν καταχέζει δημόσια τὸν κόσμον εἶπαμε! Ἀλλὰ νὰ τὸ ὑπερασπίζεται καὶ στὸ γυαλί; Ἄντε ρε κι ἐγὼ ὁ βλάξ πού πίστευα ὅτι πρόκειται γιὰ ἀπλὸ ἀνθρώπινο κουσοῦρι! Πού νὰ τὸ φανταστῶ δηλαδή ὅτι τὸ νὰ ἀπομείνει κανεὶς στὴν Πλειστοκόκαινο, μπορεῖ νὰ ἔχει καὶ ἰδεολογικὴ περιχαράκωση!). Καὶ στὸ καπάκι νὰ σου πάλι στὴν Καρυδιά, ὅπου προκάλεσε νέες μουρμούρες (κι ἄς μὴ φανήκανε μὲς στὴ χλαβὴ τῶν διατεταγμένων χειροκροτητῶν). Γιατὶ βγήκε κάποια στιγμή ὁ παπάς καὶ τοῦ παραπονέθηκε γιὰ τὸν κίνδυνον πού διατρέχουν τὰ πιτσιρικά ἀπὸ τὰ ἀδέσποτα κοπρόσκυλα. Θὰ μοῦ πείτε τώρα βεβαίως ὅτι πάλι καλὰ πού δὲν ἔβγαλε ἄμα τῶ ἀκούσματος κανένα οὐζὶ

εὐρηματικὰ καὶ λόγος ζωντανός. Ἄ, καὶ ὅλοι οἱ σύμβουλοί του κάτω τῶν 40 ἐτῶν! Καλὴ ἐπιτυχία, ἄγνωστὲ μας Νικήτα!

Ἄννα Ἰορδανίδου, παρούσα καὶ στὸ Πρόγραμμα Φραγκουδάκη. Καὶ ὑπογράφει τὸ βιβλίου τῆς Γλώσσας τῆς 5ης Δημοτικῆς καὶ γράφει ἐξωσχολικὰ βοηθήματα γι' αὐτὸ!

Καὶ παραιτήθηκε ὁ Θ. Γοῦπος πού δὲν ὑπέγραφε κανένα βιβλίο! Ὅσο γιὰ τὴ διαπλοκὴ τῆς ΔΟΛίας μπίζνας πρὸς Ζετία, ὅταν ὁ Λαμπράκης ἀνέλαβε τὴν Παιδεία τοῦ Γένους, οὔτε λέξη οἱ πρασινοκοπρίτες τῶν ΜΜΕ...

Κομοτηνῆ: Οὔτε ἕνας ἐπίσημος δὲν παρὰβρέθηκε στὴν ἐκδήλωσιν τῶν Κυπρίων φοιτητῶν γιὰ τὴν Ἡμέρα Ἀνακήρυξης τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας! Γιατὶ τᾶσκιαζε ἡ ψηφοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ τουρκία

Ἐγιναν τὰ ντημπέιτ τοπαρχῶν στὸ «Δέλτα TV», δυστυχῶς ἀποστεωμένα καὶ καθωσπρεπίστικα. Θαρρῶ ὅτι στὸ τέλος πρέπει ν' ἀφήνουν τοὺς μετέχοντες καὶ λίγο λάσκα

Ἐπεσαν πάντως στὴ λούμπα ὅλοι (πλήν Κοτσάκη): Πάλευαν νὰ διαβάσουν στὸ δίλλεπτο τίς κοινότητες παπαριές πού εἶχαν γραμμένες ἀντὶ νὰ μιλήσουν σὰν ἄνθρωποι

Μαθαίνω ὅτι οὔτε ὁ ἐργολάβος τῆς ἐλεεινῆς (νέας!) ὁδοῦ Ξάνθης πῆγε ἰσόβια, οὔτε κι ὁ ἐπιβλέπων (...) μηχανικὸς ἀνασκοποῦσθηκε στὴν πλατεία Κομοτηνῆς. Εἶναι δυνατόν!

Ἐπίσκεψη τοῦ ΥΜΑΘ Γ. Καλαντζῆ στὶς Δικαστικὲς Φυλακὲς Κομοτηνῆς καὶ τὸ νεο-συσταθὲν σχολεῖο τους. Νά πού εἶμαστε ὡς πόλη καὶ σὲ κάτι μπροστὰ

Εὐχαριστοῦμε ὅλους τοὺς καλοὺς φίλους πού ἐπικοινωνήσαν μαζί μας μὲ ἀφορμὴ τὸ τελευταῖο μας φύλλον, προκειμένου νὰ μᾶς ἐκφράσουν τὴν ἐκτίμησή τους. Προχωράμε!

νὰ τοὺς γαζώσει ὄλους ἐπὶ τόπον, μῖα καὶ θίξανε τὸ εὐαίσθητο σημεῖο του (εἰδικὰ τὰ ΕΛΛΗΝΙΣΤΑ σκυλιὰ τῆς πλατείας τὰ λατρεύει, σᾶς λέω - βρέ, μὲ τ' ὄνομά τους τὰ φωνάζει καὶ τὰ 9.500!). Καὶ οὐζὶ ὅμως πού δὲν ἔβγαλε, ἡ ἐκπληκτικὴ ἀπάντησιν πού ἔδωσε μὲ κανονικὸ χέσιμο (καὶ διὰ πατόκορφο) ἰσοδυναμοῦσε. Τὰ σκυλιὰ, εἶπε, γίνονται ἐπικίνδυνα μόνο ὅταν ὀμιλοῦνται τὸν φόβο, νὰ πάνε νὰ ἐκπαιδευτοῦν λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι νὰ μὴ τὰ φοβοῦνται. Ναι, κι ἂν μᾶς μοιράζατε κι ἐνέσιμα Στεντόν νὰ τριγυρνᾶμε μαστουρωμένοι τὰ βράδια, γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἀνεβαίνει ἡ ἀδρεναλίνη, ἀκόμη καλύτερα. Ἄν τὰ συνδυάζατε μάλιστα καὶ μ' ἄλλες γνωστὲς ...προσφορὲς (π.χ. μὲ κάθε δυὸ ἐνέσεις κι ἕνα δίπλωμα ὁδήγησιν), τότε θὰ δίναμε καὶ ρέστα...

Καὶ ἔτσι μὲ ὅλα αὐτὰ, ὡς ἔπος εἶπεῖν, ἀποδείχθηκε γιὰ μῖα ἀκόμη φορά ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν χρειάζεται ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς! Ὁ ἴδιος του ὁ εαυτὸς φτάνει ἐν τέλει καὶ περισσεύει... Τώρα βεβαίως θὰ μοῦ πείτε καὶ τῶν ἄλλων ὑποψηφίων δημάρχων τῆς πόλης (γιὰ διαφορετικὸς λόγους) ὁ χειρότερος ἐχθρὸς ὁ ἑαυτὸς τους εἶναι, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει... Ἔ, κανονισμὸς στὸν στίβο νὰ τρέξουν τέσσερις καὶ νὰ χάσουν ΚΑΙ οἱ τέσσερις, δυστυχῶς ἀκόμη δὲν ἀνακαλύφθηκε. Κάποιος λοιπὸν θὰ ἐπικρατήσῃ ἐν τέλει (Ναι, ναι, ξέρω, μὴν τὸ πείτε! Καὶ μὲνα αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι πού μὲ φρικάρει...)

Ἐπὶ αὐτὸ! Τὸ ὅτι ἐπιβεβαιώθηκε καὶ πάλι πὼς τὸ μείζον ἐρώτημα τῶν ὀποιοιῶνδήποτε ἐκλογῶν γίνονται στὸ Θρακιστῶν, εἶναι τὸ ποιὸς τελικὰ θὰ φανεῖ πῶς ἀρεστὸς στὸ Προξενεῖο. Βεβαίως αὐτὴ τὴν φορά φανήκανε πῶς προσεκτικοὶ καὶ πολὺ προκλητικὲς χοντράδες δὲν κάνανε. Στὰ παρασκηνία ὅμως...